

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ **privind accesul străinilor pe piața muncii din România, precum și** **pentru modificarea și completarea unor acte normative**

ținând cont de deficitul accentuat de forță de muncă calificată cu care se confruntă economia României, precum și de creșterea constantă a cererii de lucrători proveniți din state terțe, în special în sectoare economice de importanță strategică, fapt ce impune adoptarea unor măsuri legislative urgente pentru reglementarea procesului de plasare a străinilor pe piața muncii,

având în vedere necesitatea adaptării cadrului normativ privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României la realitățile actuale ale pieței muncii și la volumul crescut de solicitări formulate de angajatori în vederea încadrării în muncă a cetățenilor proveniți din state terțe.

având în vedere obiectivul strategic al Guvernului României privind digitalizarea proceselor administrative și debirocratizare,

în scopul asigurării unui cadru normativ clar, coerent și adaptat nevoilor reale ale pieței muncii, care să contribuie la integrarea rapidă a lucrătorilor străini și la reducerea riscului muncii nedeclarate,

în considerarea faptului că deficitele de forță de muncă și de competențe au implicații economice și sociale și reprezintă o provocare care trebuie abordată în regim de urgență,

având în vedere presiunile acumulate în ultimii ani asociate fenomenului migraționist și în scopul gestionării migrației în mod echitabil și prin intermediul unui sistem coerent care să asigure admisia controlată a resortisanților din țări terțe și eficientizarea procedurilor de prelungire a dreptului de ședere în scop de muncă,

în scopul protejării intereselor lucrătorilor români și ale celor din statele membre UE, SEE și ai Confederației Elvețiene,

pentru a oferi persoanelor din țări terțe oportunitatea de a lucra în sectoare cu deficit de forță de muncă la nivelul României, corespunzător aptitudinilor, competențelor și calificărilor dobândite, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013, care conține o terminologie standardizată pentru ocupații, aptitudini și competențe și facilitează transparența aptitudinilor și a calificărilor,

având în vedere că, în prezent, accesul străinilor pe piața muncii din România și activitățile de plasare aferente nu beneficiază de un cadru normativ specific, coerent și suficient de detaliat care să acopere integral lanțul operațional – de la recrutarea în statul de origine, intermediere, obținerea avizelor și vizelor, până la intrarea pe teritoriul național, încadrarea efectivă în muncă și reglementarea dreptului de ședere – și luând în considerare că reglementările existente sunt fragmentare, cu obligații dispersate în acte normative distincte, fără mecanisme clare de autorizare, monitorizare și sancționare a actorilor care intermediază aceste procese, ceea ce generează lacune semnificative de conformare și control;

luând în considerare faptul că acest vid legislativ permite proliferarea unor entități care desfășoară activități de plasare a străinilor pe piața muncii din România fără a fi supuse unui regim de autorizare, înregistrare, verificare prealabilă a capacității operaționale și a probității profesionale, precum și fără obligații efective de transparență și trasabilitate a fluxurilor de recrutare, fapt care a condus, în practică, la recrutarea unor lucrători fără calificările necesare sau fără corespondența reală între competențe și postul ofertat, la inducerea în eroare a lucrătorilor străini cu privire la condițiile reale de muncă, salarizare și cazare, la perceperea de comisioane ilegale sau mascate, la utilizarea abuzivă a documentelor și a promisiunilor de angajare, precum și la externalizarea unor costuri nepermise asupra lucrătorilor;

având în vedere că, în absența unui regim de autorizare și a unor instrumente de supraveghere, se creează premisele pentru specularea procedurii de obținere a vizelor de lungă ședere pentru angajare în muncă, în scopul facilitării unor forme de migrație ilegală secundară, inclusiv prin folosirea unor contracte ori oferte de muncă aparent conforme, dar care nu se materializează în raporturi de muncă efective, situație care afectează atât integritatea sistemului național de migrație legală, cât și credibilitatea mecanismelor de control ale statului român;

ținând seama de faptul că aceste practici sporesc riscul de exploatare a persoanelor, inclusiv prin muncă în condiții contrare dispozițiilor legale, prin reținerea actelor de identitate, condiționarea accesului la cazare, limitarea libertății de mișcare, impunerea de datorii artificiale și comisioane, precum și prin crearea unor dependențe economice care pot degenera în forme de trafic de persoane, iar folosirea unor agenții de recrutare aparent legitime poate masca mecanisme de control și constrângere, cu consecințe grave asupra drepturilor fundamentale ale lucrătorilor și asupra ordinii publice;

întrucât, conform evidențelor autorităților cu atribuții în domeniu, rezultă că mai mult de jumătate dintre străinii cărora le-au fost acordate vize de lungă ședere pentru angajare în muncă pe teritoriul României nu și-au reglementat dreptul de ședere în România, ceea ce indică disfuncționalități majore în funcționarea actuală a mecanismului de migrație pentru muncă, inclusiv existența unor fluxuri care nu se finalizează în integrarea legală în piața muncii, cu efecte directe asupra capacității statului de a gestiona evidența, monitorizarea și conformarea, precum și asupra riscurilor de muncă nedeclarată, ședere ilegală și vulnerabilizare socială;

având în vedere că această situație generează consecințe negative imediate: creșterea presiunii asupra instituțiilor responsabile cu managementul migrației și cu controlul raporturilor de muncă, dificultăți în asigurarea trasabilității persoanelor intrate în scop de angajare, diminuarea eficienței controalelor și a cooperării interinstituționale, precum și apariția unor distorsiuni concurențiale pe piața muncii prin utilizarea unor forțe de muncă vulnerabile, cu risc sporit de încălcare a legislației muncii și de eludare a obligațiilor fiscale și de asigurări sociale;

luând în considerare că, în lipsa unor reglementări clare, statul nu dispune de pârghii adecvate pentru a impune standarde minime și verificabile privind informarea prealabilă a lucrătorilor străini asupra condițiilor de muncă, remunerației, programului, naturii postului, condițiilor de cazare și a costurilor aferente, nici pentru a stabili responsabilități explicite, solidarități sau garanții financiare pentru entitățile care intermediază recrutarea și plasarea, iar absența acestor instrumente favorizează apariția unor practici sistemice de înșelăciune și exploatare;

având în vedere necesitatea protejării interesului public privind securitatea și ordinea publică, prevenirea și combaterea migrației ilegale și a traficului de persoane, precum și necesitatea asigurării integrității procedurilor administrative privind avizele și vizele pentru angajare în muncă, astfel încât

acestea să fie utilizate exclusiv în scopul pentru care au fost instituite și să conducă, în mod real, la raporturi de muncă legale și la reglementarea dreptului de ședere;

ținând seama de obligația autorităților publice de a asigura funcționarea corectă a pieței muncii, protecția lucrătorilor și respectarea legislației muncii, inclusiv prin prevenirea intermedierei neautorizate și prin introducerea unor condiții de funcționare care să asigure profesionalismul, transparența și răspunderea actorilor implicați, precum și de a crea instrumente de control care să permită intervenția timpurie în cazurile cu risc ridicat;

luând în considerare că neadoptarea de urgență a unor măsuri cu caracter normativ ar permite perpetuarea și amplificarea fenomenelor descrise, cu efecte iminente asupra siguranței persoanelor, asupra capacității statului de a gestiona migrația legală pentru muncă, asupra disciplinei muncii și a colectării veniturilor bugetare, precum și asupra imaginii și credibilității instituționale a României în gestionarea fluxurilor de lucrători străini;

întrucât întârzierea reglementării poate conduce la consolidarea unor rețele de intermediere neautorizată, la multiplicarea cazurilor de abuz, la creșterea numărului de persoane aflate în situație de ședere nelegală sau de muncă nedeclarată și la dificultăți sporite de remediere ulterioară, fiind necesară intervenția imediată pentru instituirea unor filtre administrative, a unor obligații de raportare și trasabilitate și a unui regim sancționator efectiv, proporțional și disuasiv;

având în vedere că aceste împrejurări vizează un interes public major, cu impact direct asupra ordinii publice, protecției drepturilor persoanelor, funcționării pieței muncii și eficienței managementului migrației, iar caracterul lor obiectiv și urgența rezultă din amploarea fenomenului și din datele de evidență ale autorităților competente, care indică o rată semnificativă de nefinalizare a procedurii de reglementare a șederii de către beneficiarii vizelor de lungă ședere pentru angajare în muncă;

având în vedere necesitatea consolidării mecanismelor de protecție a lucrătorilor străini recrutați și plasați pe piața muncii din România, în contextul creșterii fluxurilor de migrație în scop de muncă și al apariției unor practici abuzive în activitatea unor agenții de plasare,

întrucât, în lipsa unei intervenții legislative imediate, autoritățile competente nu dispun de instrumentele juridice necesare pentru a exercita un control efectiv asupra acestor entități, nu pot impune obligații legale clare privind informarea și protejarea lucrătorilor străini și nu pot reglementa în mod unitar responsabilitățile acestora în raport cu angajatorii din România și cu lucrătorii străini,

ținând cont de faptul că perpetuarea acestor practici poate genera consecințe sociale și economice grave, afectând atât lucrătorii străini și demnitatea acestora, cât și angajatorii de bună-credință și funcționarea corectă a pieței muncii,

având în vedere necesitatea și urgența instituirii unui mecanism legislativ clar, care să reglementeze procedura de autorizare a agențiilor de plasare a străinilor pe piața muncii din România, condițiile minime de funcționare, obligațiile de informare și responsabilitățile legale ale acestora, în vederea asigurării unui cadru transparent, echitabil și conform standardelor internaționale în domeniu,

în scopul facilitării atragerii de lucrători înalt calificați, prin introducerea unor norme mai eficiente care prevăd condiții de admisie mai flexibile pentru această categorie de lucrători,

având în vedere necesitatea instituirii unui regim sancționator în cazul nerespectării obligațiilor stabilite în sarcina agențiilor de plasare a forței de muncă, precum și necesitatea stabilirii instituțiilor abilitate pentru constatarea și sancționarea acestor fapte,

în considerarea faptului că, de la data aplicării integrale de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, s-a conturat necesitatea unor modificări și completări ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a lucrătorilor străini, inclusiv prin mecanisme adecvate de informare, consiliere, monitorizare și sancționare a situațiilor de abuz și de exploatare, în concordanță cu standardele europene și internaționale în materie de drepturi ale omului și de combatere a traficului de persoane,

ținând seama de angajamentele asumate de România în plan internațional privind respectarea drepturilor fundamentale ale omului, combaterea traficului de persoane și reglementarea migrației în scop de muncă, precum și de necesitatea protejării interesului public, a ordinii sociale și a imaginii României în străinătate, sens în care se impune stabilirea unei conduite de colaborare a agențiilor de plasare cu autoritățile statului în privința prevenirii și combaterii traficului de persoane, precum și a reducerii riscurilor ce constituie amenințări la adresa securității naționale,

ținând cont de faptul că absența unor mecanisme clare de control și de responsabilizare a agențiilor de plasare a străinilor și a angajatorilor ar genera riscuri sporite de încălcare a drepturilor fundamentale ale lucrătorilor, în special în ceea ce privește informarea corectă asupra condițiilor de muncă și evitarea practicilor abuzive,

în considerarea faptului că adoptarea rapidă a propunerii de ordonanță de urgență este esențială pentru garantarea accesului echitabil al străinilor pe piața muncii din România și răspunde unei nevoi reale și urgente de creare a unui cadru stabil, în care autoritățile să poată interveni preventiv și sancționator în cazurile de încălcare a drepturilor fundamentale ale lucrătorilor, în special în ceea ce privește asigurarea condițiilor de muncă, a siguranței și securității în muncă, precum și pentru prevenirea fenomenelor de exploatare, de trafic de persoane sau a încălcărilor grave ale legislației muncii,

întrucât persistența pe piață a unor entități care intermediază plasarea lucrătorilor străini în afara unui regim de autorizare generează riscuri semnificative de exploatare, de percepere de comisioane ilegale, de trafic de persoane și de migrație ilegală, constituind o amenințare serioasă și actuală la adresa ordinii sociale și a demnității persoanei, ce afectează integritatea fizică și psihică a lucrătorilor,

ținând cont de faptul că, în absența unei intervenții legislative imediate, autoritățile competente nu dispun de instrumentele juridice necesare pentru a preveni, identifica și sancționa aceste fenomene, ceea ce ar conduce la perpetuarea unor atingeri grave aduse drepturilor și libertăților fundamentale ale lucrătorilor străini, precum și funcționării pieței muncii,

întrucât toate aspectele prezentate reprezintă o stare de fapt obiectivă și independentă, iar elementele menționate vizează interesul public și constituie o situație extraordinară care necesită instituirea unor măsuri imediate, se impune adoptarea pe calea ordonanței de urgență, răspunzând unei nevoi stringente și contribuind astfel la crearea unui cadru stabil, în care autoritățile să poată acționa preventiv și corectiv în interes public major.

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

TITLUL I
Înregistrarea, autorizarea și obligațiile angajatorilor străinilor,
autorizarea și funcționarea agențiilor de plasare a străinilor
pe piața muncii din România

Capitolul I
Dispoziții generale

Art. 1

(1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează:

- a) condițiile de înregistrare, autorizare și obligațiile angajatorilor care încadrează în muncă străini pe teritoriul României;
- b) procedura de autorizare a agențiilor de plasare a străinilor pe piața muncii din România, precum și suspendarea, retragerea sau anularea autorizației;
- c) condițiile de funcționare, supraveghere și control ale activității agențiilor de plasare a străinilor.

(2) În scopul protejării intereselor lucrătorilor români și ale celor din statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene, se aprobă „Lista ocupațiilor deficitare” prin ordin al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, partea I.

(3) Procedurile de angajare în muncă pe teritoriul României a străinilor prevăzuți la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot fi inițiate numai dacă ocupația pentru care se solicită angajarea este inclusă în „Lista ocupațiilor deficitare”.

(4) „Lista ocupațiilor deficitare” se elaborează și se actualizează semestrial sau de câte ori se impune pe baza metodologiei de elaborare și actualizare, aprobată prin ordin al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, partea I, cu luarea în considerare a informațiilor furnizate de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Inspekția Muncii, Inspectoratul General pentru Imigrări și în urma consultărilor cu partenerii sociali.

(5) La propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, în concordanță cu politica privind migrația forței de muncă și luând în considerare situația pieței muncii din România, anual, prin hotărâre a Guvernului se stabilește contingentul de lucrători străini nou-admiși pe piața muncii din România. Ministerul Afacerilor Externe și Inspectoratul General pentru Imigrări, după caz, transmit, în format electronic, semestrial, Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale situația statistică a vizelor de lungă ședere pentru angajare în muncă, respectiv a permiselor unice și a permiselor de ședere care conferă și drept de muncă.

(6) În situația în care numărul vizelor de lungă ședere pentru angajare în muncă tip D/AM2, prevăzute la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, emise în cursul anului a ajuns la limita contingentului de lucrători străini nou-admiși pe piața muncii din România, prevăzut la alin. (5), acesta poate fi suplimentat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

Art. 2

(1) Prezenta ordonanță de urgență utilizează termeni și expresii având semnificația prevăzută în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în cuprinsul Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) servicii specializate de plasare a străinilor pe piața muncii din România, denumite în continuare *servicii de plasare a străinilor*, constau în activități specifice de recrutare, informare, consiliere și mediere a străinilor în vederea încadrării în muncă pe un loc de muncă declarat vacant la Agenția

Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă într-una dintre ocupațiile din „Lista ocupațiilor deficitare” prevăzută la art. 1 alin. (2) și reprezintă activitățile prin care se realizează cumulativ următoarele:

(i) preselecția sau, după caz, selecția străinilor, corespunzător cerințelor locurilor de muncă oferite și în concordanță cu pregătirea, aptitudinile și interesele acestora, testarea aptitudinilor, întocmirea și gestionarea documentației necesare;

(ii) întreprinderea demersurilor în vederea punerii în legătură a angajatorilor din România cu străinii în vederea stabilirii unui raport de muncă;

(iii) oferirea de informații privind intrarea și reglementarea șederii pe teritoriul României, precum și cu privire la riscurile de exploatare, într-o limbă pe care străinul o înțelege;

(iv) completarea și încărcarea în platforma prevăzută la art. 3 a cererilor unice pentru străinii plasați, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

b) agenția de plasare a străinilor reprezintă una din următoarele persoane juridice:

(i) persoana juridică constituită exclusiv în temeiul Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv filialele societăților comerciale străine, înființate în România potrivit art. 42 și 44 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care are ca activitate principală "Activități ale agențiilor de plasare a forței de muncă" cod CAEN – 7810;

(ii) persoana juridică stabilită pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, care are ca activitate principală "Activități ale agențiilor de plasare a forței de muncă" cod CAEN – 7810 sau echivalent;

c) angajatorul înregistrat este angajatorul înregistrat în platforma electronică „WorkinRomania.gov.ro”, denumită în continuare *platforma electronică*;

d) angajatorul autorizat este angajatorul, persoana juridică, care încadrează în muncă străinii prevăzuți la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără încheierea unui contract de prestări servicii cu o agenție de plasare autorizată conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

e) contractul de prestări servicii reprezintă contractul încheiat în formă scrisă între agenția de plasare a străinilor și angajatorul înregistrat prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților și include oferta fermă de locuri de muncă;

f) contractul de plasare reprezintă contractul civil tripartit, încheiat în formă scrisă între agenția de plasare a străinilor, angajatorul înregistrat și străin, atât în limba română, cât și în limba statului de origine a străinului sau într-o limbă de circulație internațională pe care străinul o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților, și care trebuie să cuprindă:

(i) elementele prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c)-m) și alin. (2);

(ii) taxele percepute de autoritățile române stabilite în sarcina străinului;

(iii) datele de contact ale Inspecției Muncii, Inspectoratului General pentru Imigrări, Poliției Române, Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane și Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, unde străinii pot sesiza încălcări ale drepturilor și libertăților acestora;

(iv) elemente din care rezultă exprimarea consimțământului străinului cu privire la prelucrarea datelor sale cu caracter personal;

g) contractul individual de muncă al străinului reprezintă contractul încheiat între angajator și salariatul străin, în care trebuie incluse și elementele din oferta fermă, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c)-m) și alin. (2);

h) străinul plasat este străinul pentru care agenția de plasare a întreprins demersuri în vederea punerii în legătură cu angajatori înregistrați din România și care a încheiat un contract de plasare, respectiv un contract individual de muncă, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Modelul - cadru al contractelor prevăzute la alin. (2) lit. e), f) și g) se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, partea I.

CAPITOLUL II

Platforma electronică „WorkinRomania.gov.ro” și protecția datelor cu caracter personal

Art. 3

(1) În scopul aplicării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția generală pentru comunicații și tehnologia informației dezvoltă și operaționalizează platforma electronică „WorkinRomania.Gov.ro”, în cadrul hub.mai.gov.

(2) Prin intermediul platformei electronice se asigură, fără a avea caracter limitativ:

a) înregistrarea angajatorilor care încadrează în muncă străini pe teritoriul României, înscrierea în „Registrul angajatorilor străinilor –R.A.S.”, prevăzut la art. 41 alin. (1), suspendarea înregistrării și radierea contului;

b) încărcarea de către persoanele juridice prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) a solicitărilor de autorizare ca agenție de plasare a străinilor, respectiv de prelungire a valabilității autorizației, precum și înscrierea agențiilor de plasare a străinilor autorizate în „Registrul agențiilor de plasare a străinilor-R.A.P.S.”, prevăzut la art. 41 alin. (2);

c) încărcarea de către persoanele juridice a solicitărilor de autorizare ca angajator care încadrează în muncă străinii prevăzuți la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără încheierea unui contract de prestări servicii cu o agenție de plasare și înscrierea în „Registrul angajatorilor autorizați –R.A.A.”, prevăzut la art. 41 alin. (3);

d) încărcarea de către angajatori, a cererilor unice pentru străini și procesarea acestora;

e) încărcarea de către agenția de plasare a străinilor, pentru angajatori, a cererilor unice pentru străinii plasați prevăzuți la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare și procesarea acestora;

f) publicarea „Listei ocupațiilor deficitare” prevăzută la art.1 alin. (2);

g) colectarea de date privind activitatea de plasare desfășurată de agenția de plasare a străinilor, precum și cu privire la activitatea angajatorului autorizat;

h) monitorizarea activității agenției de plasare, precum și a activității angajatorului autorizat;

i) generarea de rapoarte și statistici;

j) introducerea, procesarea și stocarea de date privind persoanele juridice române și străine solicitante, ale reprezentanților legali, asociațiilor sau acționarilor și ale administratorilor acestora;

k) eliberarea, suspendarea, încetarea, retragerea și anularea autorizației agenției de plasare a străinilor;

l) eliberarea și anularea autorizației angajatorului autorizat;

m) interogarea datelor, informațiilor și documentelor din platformă de către instituțiile și autoritățile abilitate;

n) oferirea de informații străinilor care se află în căutarea unui loc de muncă în România și posibilitatea de înregistrare a acestora.

(3) Prelucrările de date cu caracter personal efectuate în cadrul platformei electronice se realizează cu respectarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare, și ale Legii nr. 363/2018 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date, în funcție de scopul în care sunt prelucrate datele.

(4) Datele colectate în cadrul platformei electronice nu pot fi prelucrate în alte scopuri, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

(5) La datele și categoriile de date prelucrate prin intermediul platformei electronice pot avea acces instituțiile cu atribuții de ordine publică, apărare și securitate națională, precum și cele cu atribuții în eliberarea de vize, ocuparea forței de muncă și implementarea politicilor României în domeniile migrației, azilului și integrării străinilor pentru exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care sunt investite, în baza unor protocoale de cooperare încheiate de către Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția generală pentru comunicații și tehnologia informației, cu acestea.

(6) Pentru platforma electronică, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției sunt operatori asociați, în conformitate cu dispozițiile art. 26 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016, cu modificările ulterioare, având răspundere partajată astfel:

a) pentru administrarea tehnică a sistemului și stocarea datelor, Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția generală pentru comunicații și tehnologia informației;

b) pentru colectarea, introducerea și asigurarea calității datelor, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției, prin instituțiile sau autoritățile publice subordonate, aflate sub autoritatea sau în coordonarea acestora.

(7) Categoriile de date, măsurile tehnice și organizatorice de securitate adoptate pentru protejarea drepturilor fundamentale și intereselor persoanelor vizate ale căror date sunt prelucrate în cadrul platformei electronice, precum și evidențele informatice deținute de instituțiile publice prevăzute la alin. (6) ce se interconectează cu platforma de referință se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, Ministerului Afacerilor Interne și a Ministerului Afacerilor Externe.

CAPITOLUL III

Înregistrarea, autorizarea și obligațiile angajatorilor străinilor

Art. 4

(1) Pentru a putea încadra în muncă străini pe teritoriul României, angajatorii trebuie să se înregistreze sau să se autorizeze, după caz, în platforma electronică „WorkinRomania.gov.ro”, prevăzută la art. 3 alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația angajatorilor care încadrează în muncă străini din categoriile prevăzute la art. 132¹ alin. (1) lit. a)-h) și j)-m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Secțiunea I

Înregistrarea și obligațiile angajatorilor înregistrați

Art. 5

(1) Pentru a fi aprobată înregistrarea în platforma electronică, angajatorul trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) nu înregistrează obligații restante la bugetul general consolidat;

b) angajatorii persoane juridice desfășoară efectiv activitate de minimum un an în domenii de activitate compatibile cu ocupațiile deficitare cuprinse în „Lista ocupațiilor deficitare”, pentru care se realizează încadrarea în muncă. Această condiție nu se aplică în cazul angajării străinilor prevăzuți la art. 27¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) nu au fost sancționați potrivit art. 134 pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 260 alin. (1) lit. e) sau e¹) din Legea nr.53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 295/2025 privind Registrul general de evidență a salariaților – REGES-ONLINE, în ultimele 6 luni anterioare soluționării cererii;

d) în ultimele 12 luni anterioare datei formulării cererii, nu au fost condamnați definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 264 alin.(3) sau la art. 265 alin.(1)-(2) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nici nu au fost condamnați definitiv în străinătate pentru o infracțiune care presupune împiedicarea autorităților competente să verifice aplicarea reglementărilor din domeniul relațiilor de muncă sau din domeniul securității și sănătății în muncă, pentru o infracțiune privind nerespectarea regimului de muncă al minorilor sau pentru o infracțiune privind primirea la muncă a unei persoane cu ședere ilegală care este victimă a traficului de persoane;

e) nu au fost condamnați definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare și nici nu au fost condamnați definitiv în străinătate pentru o faptă care ar fi constituit, în cazul în care ar fi fost săvârșită pe teritoriul României o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare;

f) angajatorii persoane fizice, persoana fizică titulară care se autorizează ca PFA, titularul întreprinderii individuale sau oricare membru al întreprinderii familiale, după caz, respectiv reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni ai angajatorilor persoane juridice nu au fost condamnați definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 264 alin. (3) sau la art. 265 alin.(1)-(2) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, nu au fost condamnați definitiv în străinătate pentru o infracțiune care presupune împiedicarea autorităților competente să verifice aplicarea reglementărilor din domeniul relațiilor de muncă sau din domeniul securității și sănătății în muncă, pentru o infracțiune privind nerespectarea regimului de muncă al minorilor, pentru o infracțiune privind primirea la muncă a unei persoane cu ședere ilegală care este victimă a traficului de persoane sau pentru o faptă care ar fi constituit, în cazul în care ar fi fost săvârșită pe teritoriul României, o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, și nici nu sunt înscrși în Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor;

g) angajatorii persoane fizice, persoana fizică titulară care se autorizează ca PFA, titularul întreprinderii individuale sau oricare membru al întreprinderii familiale, după caz, respectiv reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni ai angajatorilor persoane juridice nu sunt semnalati cu implicare în activități care constituie amenințări la adresa securității naționale, conform Legii nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

h) fac dovada identității beneficiarilor reali, astfel cum sunt definiți la art. 4 al Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, precum și faptul că aceștia îndeplinesc condițiile prevăzute la lit. f).

(2) În cazul în care administratorii, asociații sau acționarii angajatorilor sunt persoane juridice, condițiile prevăzute la alin. (1) lit. f) și g) trebuie îndeplinite de reprezentanții legali, precum și de administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni ai acestora.

(3) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. b)-g) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări și Inspectia Muncii, conform competențelor. Inspectoratul General pentru Imigrări consultă instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

- (4) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și h) se realizează de către Ministerul Finanțelor, respectiv Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.
- (5) Rezultatul verificărilor prevăzute la alin. (3) și (4) se comunică Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă care poate solicita angajatorului date, informații sau documente suplimentare, după caz.
- (6) În urma verificărilor efectuate potrivit alin. (3)-(5), Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă aprobă sau respinge motivat solicitarea de înregistrare în platformă a angajatorului. Actul administrativ se comunică prin intermediul platformei electronice în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data încărcării solicitării.
- (7) În situația în care persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d)-f) nu au cetățenia română, este necesară încărcarea în platforma electronică a certificatului de cazier judiciar sau a altui document cu aceeași valoare juridică emis de autoritățile competente, traduse și legalizate în condițiile legii.

Art. 6

- (1) Oferta fermă de locuri de muncă pe care angajatorul este obligat să o încarce în platforma electronică trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:
- a) durata ofertei ferme;
 - b) numărul locurilor de muncă;
 - c) funcția, meseria sau ocupația și nivelul de calificare necesar ocupării acestora;
 - d) durata angajării în luni/zile, condițiile de angajare, de încetare a angajării sau de reangajare;
 - e) durata maximă a timpului de muncă, durata minimă a repausurilor periodice, compensarea orelor suplimentare;
 - f) remunerația brută și netă sau salariul lunar brut și net, după caz, precum și tariful orar, modalitățile de plată și datele de plată a salariului sau a remunerației, după caz;
 - g) salariul minim brut pe țară garantat în plată potrivit legislației române și contractul colectiv de muncă aplicabil, după caz;
 - h) sporuri și alte drepturi de natură salarială;
 - i) cazurile în care pot fi urmărite drepturile salariale;
 - j) durata minimă a concediului de odihnă anual plătit, modul de acordare și drepturile bănești aferente concediului de odihnă, prevăzute de lege și contractul colectiv de muncă aplicabil, după caz;
 - k) condițiile de muncă și măsurile privind sănătatea și securitatea în muncă, de igienă la locul de muncă și securitate socială;
 - l) taxele, impozitele și contribuțiile care grevează asupra veniturilor lucrătorilor străini, asigurându-se, după caz, evitarea dublei impuneri sau a dublei percepere de contribuții de asigurări sociale;
 - m) acordarea de despăgubiri în caz de boli profesionale, accidente de muncă sau deces.
- (2) Următoarele elemente se includ în oferta fermă și trebuie să specifice fără echivoc dacă acestea cad în sarcina angajatorului ori a străinului, astfel:
- a) dacă angajatorul asigură cazare, cu obligativitatea menționării condițiilor de cazare de care străinul va beneficia pe toată durata șederii, precum și de acordare a hranei, după caz;
 - b) dacă angajatorul asigură transport, cu obligativitatea menționării condițiilor de transport a lucrătorului străin, din țara de origine sau reședință, în România, a transportului de la locul cazării la locul desfășurării activității pe teritoriul României, precum și condițiile de transport și de repatriere a acestuia, inclusiv în caz de boli profesionale, accidente de muncă sau deces.
- (3) Oferta fermă prevăzută la alin.(1), depusă de către angajator, conține locul de muncă declarat vacant la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, potrivit art. 10 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor de șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.
- (4) Persoanele fizice încarcă în platforma electronică, direct sau prin reprezentant legal sau convențional, oferte ferme de locuri de muncă și pot încheia contracte individuale de muncă cu cel mult trei străini.

(5) Persoane fizice autorizate și întreprinderile individuale încarcă în platforma electronică, direct sau prin reprezentant legal sau convențional, oferte ferme de locuri de muncă și pot încheia contracte individuale de muncă cu străini în limitele privind angajarea de personal prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Persoanele juridice încarcă în platforma electronică, direct sau prin reprezentant legal sau convențional, oferte ferme de locuri de muncă și pot încheia contracte individuale de muncă cu un număr de străini care nu poate depăși numărul mediu de salariați înregistrat în anul anterior conform certificatului constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului din România.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), persoanele juridice care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități solicitate de ministere ori alte organe ale administrației publice centrale, inclusiv în cadrul unor proiecte care contribuie la dezvoltarea și modernizarea infrastructurii economice naționale, pot încheia contracte individuale de muncă cu un număr de străini care poate depăși numărul mediu de salariați înregistrat în anul anterior conform certificatului constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului din România.

Art. 7

(1) Angajatorii care încadrează în muncă străini pe teritoriul României au următoarele obligații:

- a) să efectueze plata remunerației sau a salariului în contul bancar al străinului angajat;
- b) să asigure încheierea contractelor individuale de muncă, atât în limba română, cât și în limba statului de origine a străinilor sau într-o limbă de circulație internațională pe care străinul o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege;
- c) să includă în contractul individual de muncă elementele prevăzute la art.6 alin. (1) lit. c)-m) și alin. (2);
- d) să asigure instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă într-o limbă pe care străinul o înțelege și să-i furnizeze echipamentele de protecție necesare potrivit legislației în vigoare;
- e) să notifice agenția de plasare și Inspectoratul General pentru Imigrări, în termen de 5 zile lucrătoare de la data constatării, cu privire la:
 - (i) absența nemotivată a lucrătorului străin pentru o perioadă mai mare de 3 zile lucrătoare consecutive;
 - (ii) încetarea contractului individual de muncă;
 - (iii) orice situație în care lucrătorul străin se află în pericol, este supus exploatării sau se constată nerespectarea condițiilor care au stat la baza acordării dreptului de muncă și de ședere;
- f) să pună la dispoziția personalului Inspectoratului General pentru Imigrări, Inspecției Muncii, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă sau altor organe competente toate documentele și informațiile necesare verificării condițiilor de încadrare în muncă a străinilor, inclusiv contractele individuale de muncă, dovezile de plată a salariilor, evidențele privind cazarea și copii ale documentelor de ședere ale străinilor;
- g) să asigure, direct sau prin furnizori acreditați ori în colaborare cu instituții publice, organizații non-guvernamentale, organizații internaționale sau instituții de învățământ, cursuri de limba română care să cuprindă și elemente de integrare culturală și socială pentru străini, pe o perioadă de minimum 6 luni de la data începerii activității pe teritoriul României înregistrată în REGES-ONLINE, cu o durată de cel puțin 6 ore pe săptămână;
- h) să garanteze accesul străinilor încadrați în muncă la proceduri de reclamație și raportare a abuzurilor, în condiții de confidențialitate, inclusiv prin intermediul platformei electronice;
- i) să păstreze la sediul social sau la punctele de lucru o copie a documentului de călătorie sau a permisului de ședere din care să rezulte legalitatea șederii străinului pe teritoriul României, precum și documentele justificative privind îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezentul articol, pentru o perioadă de minimum cinci ani de la încetarea raportului de muncă;

(2) În situația prevăzută la art. 6 alin. (2) lit. a), costul chiriei nu poate depăși 25% din remunerația netă sau salariul net al străinului.

(3) Instituțiile bancare din România pot deschide cont bancar străinului în baza vizei de lungă ședere în scop de muncă, a permisului de ședere sau a oricărui alt document care atestă dreptul de rezidență pe teritoriul României.

Art. 8

(1) Înregistrarea în platforma electronică se suspendă pe o perioadă de 6 luni:

a) în situația constatării cu ocazia verificărilor prevăzute la art. 9 alin.(1) a neîndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute la art. 5 alin.(1) lit. a)-c);

b) în situația în care mai mult de 20% din numărul de străini încadrați în muncă pe o perioadă de oricare șase luni consecutive, nu mai au un drept de ședere valabil pe teritoriul României, ca urmare a împlinirii termenului prevăzut la art. 56 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anulării sau revocării acestuia;

c) ca urmare a sesizărilor sau a verificărilor efectuate, în situația constatării de către inspectorii de muncă, a nerespectării oricăreia dintre condițiile legale necesare pentru încheierea valabilă a contractelor individuale de muncă încheiate cu salariații străini și încadrați în muncă sau a obligațiilor asumate prin respectivele contracte individuale de muncă, în condițiile prevăzute de Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pe perioada suspendării prevăzută la alin. (1) nu se pot încărca în platformă oferte ferme de locuri de muncă noi, iar procedura de soluționare a cererilor unice, aflate în curs de soluționare, se suspendă.

(3) Contul angajatorului în platforma electronică și înscrierea în „Registrul angajatorilor străinilor – R.A.S.” se radiază pe perioadă nedeterminată la încetarea activității, în situația neîndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute la art. 5 alin.(1) lit. d)-h) sau dacă angajatorul a beneficiat de prevederea de la art. 6 alin. (7) prin inducerea în eroare a autorităților.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) nu se pot încărca în platformă oferte ferme de locuri de muncă noi, iar cererile unice, aflate în curs de soluționare, se anulează.

(5) Angajatorul poate solicita Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă încetarea suspendării în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) prin încărcarea în platforma electronică a documentelor care dovedesc remediarea, iar aceasta trebuie să se pronunțe în termen de 5 zile lucrătoare.

(6) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), dacă obligațiile restante sunt achitate sau eșalonate conform legii, suspendarea încetează la data constatării îndeplinirii condiției.

Art. 9

(1) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 5 se realizează oricând ulterior înregistrării angajatorului în platforma electronică, de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Inspekția Muncii, Inspectoratul General pentru Imigrări, Poliția Română, precum și de către alte instituții, conform atribuțiilor legale.

(2) Respingerea înregistrării în platforma electronică a angajatorului, respectiv suspendarea înregistrării sau radierea contului acestuia, pot fi contestate, în termen de 30 de zile de la data comunicării, la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, care este obligată să soluționeze contestația în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(3) Respingerea înregistrării în platforma electronică a angajatorului, suspendarea înregistrării sau radierea contului acestuia pot face obiectul contestației în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În situația respingerii înregistrării în platforma electronică, atunci când se constată că angajatorul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c)-g), contestația prevăzută la alin. (2) se soluționează de către Curtea de Apel competentă.

(5) Acțiunea în contencios nu suspendă de drept executarea măsurii dispuse cu privire la înregistrarea în platforma electronică a angajatorului, suspendarea înregistrării sau radierea contului acestuia până la soluționarea definitivă a cauzei.

Art. 10

Pentru angajarea străinilor prevăzuți la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, angajatorul trebuie să încheie un contract de prestări servicii cu o agenție de plasare a străinilor autorizată conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Secțiunea II

Autorizarea și obligațiile angajatorilor autorizați

Art. 11

(1) Prin excepție de la prevederile art. 10, angajatorul autorizat definit conform art. 2 alin. (2) lit. d), poate încadra în muncă străinii prevăzuți la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără să încheie un contract de prestări servicii cu o agenție de plasare a străinilor autorizată conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În vederea desfășurării activității, angajatorul definit conform art. 2 alin. (2) lit. d) se supune autorizării de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și poate încadra în muncă străini în baza unei oferte ferme de locuri de muncă exclusiv pentru ocupațiile cuprinse în „Lista ocupațiilor deficitare” prevăzută la art.1 alin. (2).

(3) Angajatorul autorizat răspunde integral pentru legalitatea procesului de încadrare în muncă, pentru respectarea interdicției de percepere a oricăror comisioane, tarife sau taxe de la străinii încadrați în muncă ori de a solicita constituirea de garanții sau depozite în vederea asigurării îndeplinirii obligațiilor asumate de către acesta prin contractul individual de muncă.

(4) Angajatorul autorizat răspunde de îndeplinirea obligațiilor de raportare și cooperare cu autoritățile competente.

(5) Încadrarea în muncă a străinilor de către angajatorul autorizat nu constituie activitate de plasare a străinilor pe piața muncii în sensul art. 2 alin. (2) lit. a) și nu poate fi realizată în beneficiul altor angajatori.

Art. 12

(1) Pentru a fi autorizat să încadreze în muncă pe teritoriul României, străinii prevăzuți la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, angajatorul autorizat trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) să nu înregistreze obligații restante la bugetul general consolidat;

b) să nu figureze, în ultimele 12 luni anterioare datei formulării cererii de autorizare sau de prelungire a valabilității autorizației, în evidențele cazierului fiscal cu fapte sancționate de legile fiscale, contabile, vamale și de cele care privesc disciplina financiară;

c) să desfășoare efectiv activitate economică neîntreruptă de minimum 36 luni anterior formulării cererii de autorizare în domeniul de activitate compatibil cu ocupația din „Lista ocupațiilor deficitare” pentru care se realizează încadrarea în muncă a străinilor;

d) numărul mediu de salariați înregistrat în anul anterior depunerii cererii de autorizare este de cel puțin 100 de salariați, conform certificatului constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului din România;

e) în anul anterior depunerii cererii de autorizare, angajatorul a avut străini încadrați în muncă și cel mult 20% dintre aceștia se află într-una din următoarele situații la momentul depunerii cererii de autorizare:

(i) nu mai au un drept de ședere valabil pe teritoriul României, ca urmare a împlinirii termenului prevăzut la art. 56 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anulării sau revocării acestuia;

(ii) nu mai dețin viză de lungă ședere valabilă, ca urmare a anulării sau revocării acesteia în temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (2) și alin. (4) lit. a)-c) și g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

f) să nu fi fost sancționat în ultimele 24 luni pentru munca nedeclarată, încălcări ale normelor privind sănătatea și securitatea în muncă ori pentru faptele prevăzute la art. 134 pct. 15¹ și pct. 17-20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) în ultimele 12 luni anterioare datei formulării cererii de autorizare sau de prelungire a valabilității autorizației, să nu fi fost condamnat definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 264 alin.(3) sau la art. 265 alin. (1)-(2) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și să nu fi fost condamnat definitiv în străinătate pentru o infracțiune care presupune împiedicarea autorităților competente să verifice aplicarea reglementărilor din domeniul relațiilor de muncă sau din domeniul securității și sănătății în muncă, pentru o infracțiune privind nerespectarea regimului de muncă al minorilor sau pentru o infracțiune privind primirea la muncă a unei persoane cu ședere ilegală care este victimă a traficului de persoane;

h) să nu fi fost condamnat definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare și să nu fi fost condamnat definitiv în străinătate pentru o faptă care ar fi constituit, în cazul în care ar fi fost săvârșită pe teritoriul României, o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare;

i) reprezentanții legali ai acestuia, administratorii, asociații, precum și acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni nu au fost condamnați definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 264 alin.(3) sau la art. 265 alin.(1)-(2) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, nu au fost condamnați definitiv în străinătate pentru o infracțiune care presupune împiedicarea autorităților competente să verifice aplicarea reglementărilor din domeniul relațiilor de muncă sau din domeniul securității și sănătății în muncă, pentru o infracțiune privind nerespectarea regimului de muncă al minorilor, pentru o infracțiune privind primirea la muncă a unei persoane cu ședere ilegală care este victimă a traficului de persoane sau pentru o faptă care ar fi constituit, în cazul în care ar fi fost săvârșită pe teritoriul României, o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, și nici nu sunt înscrși în Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor;

j) reprezentanții legali ai acestuia, administratorii, asociații, precum și acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni nu sunt semnați cu implicare în activități care constituie amenințări la adresa securității naționale, conform Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

k) fac dovada identității beneficiarilor reali, astfel cum sunt definiți la art. 4 al Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, precum și faptul că aceștia îndeplinesc condițiile prevăzute la lit. i);

l) constituie garanția financiară prevăzută la art. 13 în raport cu numărul de străini pentru care solicită autorizarea.

(2) În cazul în care asociații, acționarii sau administratorii angajatorului sunt persoane juridice, condițiile prevăzute la alin. (1) lit. i) și j) trebuie îndeplinite de reprezentanții legali, precum și de administratorii, asociații sau acționarii acestora care dețin cel puțin 10% din acțiuni.

(3) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(1) lit. e), g)-j) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în urma consultării cu instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

(4) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și k) se realizează de către Ministerul Finanțelor, respectiv Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

(5) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. c) - f) se realizează de către Inspekția Muncii.

- (6) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. l) se realizează de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.
- (7) În procesul de verificare Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă poate solicita angajatorului date, informații sau documente suplimentare, după caz.
- (8) În situația în care, pentru angajarea străinilor, angajatorul încheie contracte cu entități străine prestatoare de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate, acestea din urmă trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții:
- a) să fie autorizate, acreditate sau înregistrate în baza legislației statului de proveniență;
 - b) reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni nu sunt semnați cu implicare în activități care constituie amenințări la adresa securității naționale, conform Legii nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 - c) reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni, nu sunt condamnați definitiv pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la alin. (1) lit. f);
 - d) să nu perceapă de la străini comisioane, tarife sau taxe ori să solicite străinilor constituirea de garanții sau depozite în vederea angajării în România, cu excepția și în limita sumelor prevăzute de legislația statului de origine.
- (9) Certificarea îndeplinirii condițiilor de la alin. (8) lit. b) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări prin consultarea instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională și se comunică angajatorului prin intermediul platformei electronice.
- (10) Datele de identificare ale entităților prevăzute la alin. (8) se încarcă în platforma electronică împreună cu documentele care să ateste îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (8) lit. a) și c).
- (11) În situația constatării neîndeplinirii uneia dintre condițiile prevăzute la alin. (8), Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă notifică angajatorul autorizat cu privire la obligativitatea rezilierii contractului cu respectiva entitate în termen de 5 zile de la data notificării, sub sancțiunea pierderii dreptului de a solicita o nouă autorizație.

Art. 13

- (1) Pentru a angaja străini pe piața muncii din România, angajatorul autorizat este obligat să constituie o garanție financiară, anterior emiterii autorizației, fie printr-un depozit financiar constituit în lei la cursul BNR din ziua depunerii, într-un cont distinct, deschis la unitatea Trezoreriei Statului din cadrul organului fiscal competent în administrarea acestora sau printr-o scrisoare de garanție bancară eliberată de o instituție bancară din România.
- (2) Valoarea depozitului financiar ori a scrisorii de garanție bancară, după caz, este în cuantum de 1.000 euro/străin, în raport cu numărul de lucrători pentru care se solicită autorizarea.
- (3) Garanția financiară are ca destinație garantarea obligațiilor angajatorului autorizat și acoperirea parțială a următoarelor cheltuieli:
- a) costurile privind întoarcerea în statul de origine sau într-un alt stat unde are drept de ședere legală a străinilor angajați, în cazul în care aceștia intră în ședere ilegală ca urmare a împlinirii termenului prevăzut la art. 56 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în cazul anulării sau revocării dreptului de ședere;
 - b) costurile suportate de autorități pentru cazarea, masa, îngrijirea sau sprijinul străinilor angajați aflați în situații de vulnerabilitate sau risc precum și a celor prevăzuți la lit. a);
- (4) Garanția financiară prevăzută la alin. (1) este utilizată inclusiv pentru acoperirea contravalorii amenzilor contravenționale aplicate angajatorului în baza prezentei ordonanțe de urgență, cuprinse în titluri executorii și care nu au fost achitate în termenul legal.
- (5) Garanția financiară prevăzută la alin. (1) este executată integral în situația prevăzută la art. 20 alin. (1).
- (6) Garanția financiară trebuie menținută pe toată perioada de timp în care angajatorul are obligații față de străinii angajați potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 14

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă execută din garanția financiară potrivit art.13 alin. (1), suma forfetară de 2.000 de euro pentru fiecare persoană, echivalent în lei la cursul BNR din ziua executării, în termen de 15 zile de la notificarea de către Inspectoratul General pentru Imigrări cu privire la îndepărtarea străinului.

(2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă are obligația de a informa angajatorul autorizat în situația în care execută garanția financiară potrivit alin. (1).

(3) Creanța bugetară este stabilită prin act administrativ emis de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, se recuperează prin executare silită de către organul fiscal competent potrivit Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și se face venit la bugetul de stat.

(4) Actul administrativ prevăzut la alin. (3) reprezintă titlu executoriu în condițiile art. 632 alin. (2) din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, și poate fi contestat potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Formularea acțiunii nu suspendă de drept executarea, dispozițiile art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, fiind aplicabile în mod corespunzător.

(5) În cazul în care sumele datorate nu pot fi recuperate integral din garanția financiară, diferența se recuperează prin executare silită de către organul fiscal competent, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și se face venit la bugetul de stat.

(6) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală execută din garanția financiară sumele constând în contravaloarea amenzilor cuprinse în titluri executorii și care nu au fost achitate în termenul legal.

(7) În situația în care execută garanția financiară, în tot sau în parte, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă respectiv, Agenția Națională de Administrare Fiscală au obligația de a informa angajatorul autorizat prin intermediul platformei electronice, în termen de 5 zile de la data emiterii deciziilor prevăzute la alin. (3) respectiv alin. (5).

Art. 15

(1) În vederea obținerii autorizației pentru angajarea străinilor, persoanele juridice prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. d), încarcă în platforma electronică, prin reprezentantul legal, o cerere în acest sens, pentru fiecare ofertă fermă de locuri de muncă.

(2) Cererea pentru autorizare prevăzută la alin.(1) este însoțită de extrasul de cont din care reiese constituirea depozitului prevăzut la art. 13 alin. (1), eliberat de Trezoreria Statului sau de scrisoarea de garanție bancară eliberată de instituția bancară din România cu cel mult 30 zile înainte de data depunerii cererii, în cuantumul prevăzut la art. 13 alin. (2) precum și de declarații pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 12 alin. (1), semnate cu semnătură electronică calificată de către reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni.

(3) În cazul în care verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 12 nu poate fi efectuată direct de către autoritățile competente, se încarcă în platforma electronică documentele în format electronic, cu semnătură electronică calificată.

(4) În situația în care persoanele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. g) - i) nu au cetățenia română este necesară încărcarea în platforma electronică a certificatului de cazier judiciar sau a altui document cu aceeași valoare juridică emis de autoritățile competente traduse și legalizate în condițiile legii.

Art. 16

(1) În urma verificărilor efectuate potrivit art. 12 alin. (3) - (5), Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă soluționează cererea de autorizare a angajatorului în termen de până la 15 zile lucrătoare de la data încărcării în platforma electronică potrivit art. 15 alin. (1).

(2) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 12 alin. (1) și (2), Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă respinge cererea de autorizare, și comunică solicitantului, prin intermediul platformei electronice, condițiile neîndeplinite, în termen de 5 zile lucrătoare, de la data soluționării cererii prevăzute la art. 15 alin. (1).

Art. 17

(1) În situația aprobării cererii de autorizare, autorizația prevăzută la art. 11 alin. (2) se eliberează în format electronic, prin intermediul platformei electronice, de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, semnată cu semnătură electronică calificată sau sigiliu electronic calificat, după caz.

(2) Autorizația acordată în condițiile prezentei ordonanțe de urgență este valabilă pentru numărul de străini pentru care s-a constituit garanția financiară și pentru numărul de locuri de muncă vacante din oferta fermă de locuri de muncă încărcată în platforma electronică.

Art. 18

Angajatorul autorizat are obligațiile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a)-d) și f)-i), precum și următoarele:

- a) să se asigure că anterior sosirii în România străinii angajați dețin toate documentele necesare accesului și exercitării dreptului la muncă în România;
- b) să se asigure că străinii angajați, cu cel puțin 10 zile anterior sosirii în România, dețin toate informațiile prevăzute la art. 80¹ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prezentate în limba statului de origine sau într-o limbă pe care aceștia o cunosc;
- c) să organizeze transportul străinilor angajați, de la intrarea pe teritoriul României la locul de muncă al acestora sau la locul de cazare;
- d) în situația în care angajatorul autorizat constată lipsa unuia sau mai multor străini angajați trebuie să informeze de îndată Inspectoratul General pentru Imigrări;
- e) să sesizeze de îndată autoritățile competente cu privire la potențialele cazuri de trafic de persoane despre care au fost informate de către străinii angajați;
- f) să permită accesul personalului cu atribuții de control al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, Inspecției Muncii, Inspectoratului General pentru Imigrări, precum și al altor instituții și organe de control, în vederea exercitării de către acestea a atribuțiilor de control potrivit prevederilor legale și să prezinte la solicitarea acestora toate informațiile, datele și documentele necesare în vederea exercitării controlului;
- g) să sesizeze Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, respectiv Inspectoratul General pentru Imigrări și Inspecția Muncii, după caz, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la constatarea sau sesizarea nerespectării condițiilor ce au stat la baza acordării dreptului de ședere și de muncă de către străinii angajați;
- h) în situația încetării contractului individual de muncă, înainte de termenul prevăzut în cuprinsul acestuia, să identifice și să pună străinul în legătură cu o agenție de plasare a străinilor în vederea încheierii unui contract individual de muncă cu un alt angajator; refuzul străinului se consemnează în scris, iar angajatorul notifică Inspectoratul General pentru Imigrări și Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;
- i) să suporte contravaloarea costurilor ocazionate de întoarcerea străinilor angajați în țara de origine atunci când demersurile întreprinse potrivit lit. h) nu au dat rezultat;
- j) să suporte cheltuielile generate în cadrul procedurii de returnare sau expulzare a străinilor angajați în limita prevăzută la art. 14 alin. (1), prin executarea garanției financiare;
- k) să notifice Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, în termen de 5 zile de la constatarea sau sesizarea, orice situație care presupune absența nemotivată de la locul de muncă a străinului angajat, care depășește 3 zile lucrătoare consecutive;
- l) să nu angajeze străini în beneficiul altor angajatori de pe teritoriul României, obligație prevăzută la art. 11 alin. (5) teza finală;

m) să prelucreze datele cu caracter personal cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și a legislației de punere în aplicare a acestuia.

Art. 19

(1) Angajatorul autorizat pierde dreptul de a solicita o nouă autorizație în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, în următoarele situații:

a) atunci când se constată că angajatorul nu mai îndeplinește oricare dintre condițiile de autorizare prevăzute la alin. (1) al art. 12, cu excepția situației prevăzute la lit. f);

b) dacă angajatorul nu face dovada plății amenzilor stabilite, după caz, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

c) mai mult de 20% din străinii angajați care au încheiat contracte individuale de muncă, pe o perioadă de oricare șase luni consecutive, se află într-una din următoarele situații:

(i) nu mai au un drept de ședere valabil pe teritoriul României, ca urmare a împlinirii termenului prevăzut la art. 56 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anulării sau revocării acestuia;

(ii) nu mai dețin viză de lungă ședere valabilă, ca urmare a anulării sau revocării acesteia în temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (2) și alin. (4) lit. a)-c) și g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

d) străinii angajați s-au aflat în situații de exploatare;

e) dacă angajatorul autorizat nu respectă prevederile art. 12 alin. (11);

f) dacă angajatorul autorizat nu respectă obligația prevăzută la art. 18 lit. 1);

g) dacă angajatorul a beneficiat de prevederea de la art. 6 alin. (6) prin inducerea în eroare a autorităților.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), angajatorului autorizat i se aplică dispozițiile art. 10, iar garanția financiară prevăzută la art. 13 alin. (1) se face venit la bugetul de stat.

(3) Actul administrativ privind pierderea dreptului de a solicita o nouă autorizare se comunică angajatorului de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă în termen de 5 zile de la data constatării uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 20

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă anulează autorizația dacă aceasta a fost obținută prin folosirea de informații false, documente false sau falsificate ori prin alte mijloace ilegale;

(2) În cazul anulării autorizației garanția financiară, constituită potrivit art. 13 alin. (1) se face venit la bugetul de stat.

(3) Actul administrativ privind anularea autorizației se comunică angajatorului în termen de 5 zile de la data constatării uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 21

Personalul cu atribuții de control al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, Inspecției Muncii, Inspectoratului General pentru Imigrări, Poliției Române, precum și al altor instituții poate efectua verificări cu privire la îndeplinirea condițiilor de autorizare și funcționare a angajatorului autorizat, conform atribuțiilor legale.

Art. 22

(1) Respingerea cererii de autorizare, anularea sau, după caz, pierderea dreptului de a solicita o nouă autorizație pot fi contestate, în termen de 30 de zile de la data comunicării, la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, care este obligată să soluționeze contestația în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(2) Respingerea cererii de autorizare, anularea sau, după caz, pierderea dreptului de a solicita o nouă autorizație, precum și notificarea de executare în tot sau în parte a garanției financiare constituită potrivit art. 13 alin (1) pot face obiectul contestației în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația respingerii cererii de autorizare, a anulării autorizației sau, după caz, pierderii dreptului de a solicita o nouă autorizație, contestația prevăzută la alin. (1) se soluționează de către Curtea de Apel competentă.

(4) Acțiunea în contencios administrativ nu suspendă executarea măsurii prevăzută la alin. (1) până la soluționarea definitivă a cauzei.

CAPITOLUL IV

Autorizarea agențiilor de plasare a străinilor

Art. 23

(1) Activitatea de plasare a străinilor pe piața muncii din România se desfășoară numai în baza unei autorizației emise de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Agenția de plasare a străinilor furnizează servicii de plasare a străinilor exclusiv pentru ocupațiile cuprinse în „Lista ocupațiilor deficitare” prevăzută la art.1 alin. (2) și în baza ofertelor ferme de locuri de muncă depuse de către angajatorii înregistrați.

(3) Angajatorii beneficiari ai contractelor de prestări servicii desfășoară efectiv activitate de minimum un an în domenii de activitate compatibile cu ocupațiile deficitare cuprinse în „Lista ocupațiilor deficitare” prevăzută la art.1 alin. (2) și sunt înregistrați în „Registrul angajatorilor străinilor – R.A.S.” prevăzut la art. 41 alin (1).

(4) Contravaloarea serviciilor de plasare a străinilor este percepută de către agenția de plasare a străinilor doar de la angajator, în temeiul contractului de prestări servicii încheiat între aceștia, element ce trebuie menționat și în contractul de plasare.

(5) Este interzisă orice activitate de punere în legătură a unui angajator din România cu un străin care se află în căutarea unui loc de muncă, dacă această activitate nu are ca scop exclusiv stabilirea unui raport de muncă.

(6) Agenției de plasare îi este interzis să perceapă de la străinii plasați comisioane, tarife sau taxe ori să solicite străinilor plasați constituirea de garanții sau depozite în vederea asigurării îndeplinirii obligațiilor asumate de aceștia prin contractul de plasare.

Art. 24

(1) Pentru a fi autorizată să desfășoare pe teritoriul României activitatea de plasare, respectiv pentru prelungirea valabilității autorizației, agenția de plasare a străinilor, prevăzută la art. 2 alin. (2) lit. b), trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) nu înregistrează obligații restante la bugetul general consolidat;

b) nu figurează, în ultimele 12 luni anterioare datei formulării cererii de autorizare sau de prelungire a valabilității autorizației, în evidențele cazierului fiscal cu fapte sancționate de legile fiscale, contabile, vamale și de cele care privesc disciplina financiară;

c) în ultimele 12 luni anterioare datei formulării cererii de autorizare sau de prelungire a valabilității autorizației, nu a fost condamnată definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 264 alin.(3) sau la art. 265 alin. (1)-(2) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nici nu a fost condamnată definitiv în străinătate pentru o infracțiune care presupune împiedicarea autorităților competente să verifice aplicarea reglementărilor din domeniul relațiilor de muncă sau din domeniul securității și sănătății în muncă, pentru o infracțiune privind nerespectarea regimului de muncă al minorilor sau pentru o infracțiune privind primirea la muncă a unei persoane cu ședere ilegală care este victimă a traficului de persoane;

d) nu a fost condamnată definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare și nici nu a fost condamnată definitiv în străinătate pentru o faptă care ar fi constituit, în cazul în care ar fi fost săvârșită pe teritoriul României, o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare;

e) reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni sunt cetățeni români, cetățeni ai unui alt stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European sau ai Confederației Elvețiene;

f) reprezentanții legali ai acesteia, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni nu au fost condamnați definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 264 alin.(3) sau la art. 265 alin.(1)-(2) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, nu au fost condamnați definitiv în străinătate pentru o infracțiune care presupune împiedicarea autorităților competente să verifice aplicarea reglementărilor din domeniul relațiilor de muncă sau din domeniul securității și sănătății în muncă, pentru o infracțiune privind nerespectarea regimului de muncă al minorilor, pentru o infracțiune privind primirea la muncă a unei persoane cu ședere ilegală care este victimă a traficului de persoane sau pentru o faptă care ar fi constituit, în cazul în care ar fi fost săvârșită pe teritoriul României, o infracțiune săvârșită cu intenție prevăzută de Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, și nici nu sunt înscrși în Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor;

g) reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni nu sunt semnați cu implicare în activități care constituie amenințări la adresa securității naționale, conform Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

h) face dovada identității beneficiarilor reali, astfel cum sunt definiți la art. 4 al Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, precum și faptul că aceștia îndeplinesc condițiile prevăzute la lit. f);

i) face dovada constituirii depozitului financiar prevăzut la art. 25 alin (1) și (2), condiție prealabilă emiterii autorizației, și îl menține pe toată durata valabilității autorizației, potrivit art. 25 alin. (7);

j) reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni nu au făcut parte, anterior depunerii cererii de autorizare, din structurile de conducere ori din acționariatul unei agenții de plasare a străinilor a cărei autorizație a fost retrasă potrivit art. 32;

k) reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni, nu au avut, în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii de autorizare, calitatea de funcționar public, personal contractual sau demnitar și nu au exercitat în cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin. (2) atribuții de decizie, autorizare, avizare, control, inspecție, constatare, sancționare, monitorizare, gestionare de baze de date sau soluționare de cereri privind admisia sau reglementarea șederii străinilor, încadrarea în muncă a străinilor ori autorizarea și supravegherea activității agențiilor de plasare a străinilor.

(2) În sensul alin. (1) lit. k), autoritățile și instituțiile publice avute în vedere sunt:

a) Inspectoratul General pentru Imigrări;

b) Structurile cu atribuții în materia vizelor din cadrul Ministerul Afacerilor Externe, inclusiv misiunile diplomatice și oficiile consulare;

c) Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, precum și instituțiile și structurile subordonate, sub autoritatea sau coordonarea acestuia, cu atribuții în domeniul încadrării în muncă a străinilor;

d) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, inclusiv structurile teritoriale;

e) Inspecția Muncii, inclusiv inspectoratele teritoriale de muncă;

f) orice alte autorități ori instituții publice care, potrivit legii, exercită atribuții de natura celor prevăzute la alin. (1) lit. k) în domeniul reglementat de prezenta ordonanță de urgență.

(3) În cazul în care administratorii, asociații sau acționarii agenției de plasare a străinilor sunt persoane juridice, condițiile prevăzute la alin. (1) lit. f) și g) trebuie îndeplinite de către reprezentanții legali, precum și de administratorii, asociații sau acționarii acestora care dețin cel puțin 10% din acțiuni.

(4) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. c)-g) și j) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în urma consultării cu instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

(5) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și h) se realizează de către Ministerul Finanțelor, respectiv Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

Art. 25

(1) Pentru a desfășura activitatea de plasare a străinilor pe piața muncii din România, agenția de plasare este obligată să constituie o garanție financiară, anterior emiterii autorizației, printr-un depozit financiar într-un cont distinct, deschis la unitatea Trezoreriei Statului din cadrul organului fiscal competent în administrarea acestora sau printr-o scrisoare de garanție bancară eliberată de o instituție bancară din România.

(2) Valoarea depozitului financiar ori a scrisorii de garanție bancară, după caz, este de 75.000 euro, echivalent în lei la cursul BNR din ziua constituirii, pentru un număr de până la 250 de străini plasați.

(3) Pentru fiecare suplimentare cu 250 de străini plasați, valoarea garanției financiare, se majorează cu 50.000 euro, echivalent în lei la cursul BNR din ziua depunerii.

(4) Garanția financiară are ca destinație garantarea obligațiilor agenției de plasare și acoperirea parțială a următoarelor cheltuieli:

a) costurile privind întoarcerea în statul de origine sau într-un alt stat unde are drept de ședere legală a străinilor plasați ca urmare a încetării, anulării sau revocării dreptului de ședere în România;

b) costurile suportate de autorități pentru cazarea, masa, îngrijirea sau sprijinul străinilor plasați aflați în situații de vulnerabilitate sau risc precum și a celor prevăzuți la lit. a);

(5) Garanția financiară prevăzută la alin.(1) este utilizată pentru acoperirea contravalorii amenzilor contravenționale aplicate agenției de plasare a forței de muncă a străinilor în baza prezentei ordonanțe de urgență, cuprinse în titluri executorii și care nu au fost achitate în termenul legal.

(6) Garanția financiară prevăzută la alin. (1) este executată integral în situația prevăzută la art. 32 alin. (4) și 34 alin. (1).

(7) Garanția financiară constituită trebuie menținută pe toată durata valabilității autorizației agenției de plasare a străinilor, precum și pe toată durata de timp în care agenția de plasare are obligații potrivit prezentei ordonanțe de urgență raportat la numărul de străini plasați.

Art. 26

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă execută din garanția financiară, potrivit art. 25 alin. (4) lit. a) și b), suma forfetară de 2.000 de euro pentru fiecare persoană, echivalent în lei la cursul BNR din ziua executării, în termen de 15 zile de la notificarea de către Inspectoratul General pentru Imigrări cu privire la îndepărtarea străinului plasat.

(2) Creanța bugetară este stabilită prin act administrativ emis de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, se recuperează prin executare silită de către organul fiscal competent potrivit codului de procedură fiscală și se face venit la bugetul de stat.

(3) Actul administrativ prevăzut la alin. (2) reprezintă titlu executoriu conform art. 632 alin. (2) din Codul de procedură civilă și poate fi contestat potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare; formularea acțiunii nu suspendă de drept executarea, dispozițiile art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, fiind aplicabile în mod corespunzător.

(4) În cazul în care sumele datorate nu pot fi recuperate integral din garanția financiară, diferența se recuperează prin executare silită de către organul fiscal competent, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și se face venit la bugetul de stat.

(5) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală execută din garanția financiară sumele constând în contravaloarea amenzilor neachitate în termenul legal, prevăzute la art. 25 alin. (5).

(6) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă respectiv Agenția Națională de Administrare Fiscală au obligația de a informa agenția de plasare a străinilor în situația în care execută garanția financiară, în tot sau în parte, prin intermediul platformei electronice în termen de 5 zile de la data emiterii deciziilor prevăzute la alin. (2) și alin. (4).

(7) În termen de 30 de zile de la data primirii informării prevăzută la alin. (7), agenția de plasare a străinilor are obligația de a reîntregi garanția financiară la valoarea prevăzută de art. 25 alin. (2). Nerespectarea termenului constituie motiv de suspendare a autorizației agenției de plasare a străinilor.

Art. 27

(1) În vederea obținerii autorizației de funcționare ca agenție de plasare a străinilor, denumită în continuare autorizație, persoanele juridice prevăzute la art. 23 alin. (1) încarcă în platforma electronică, prin reprezentantul legal, o cerere în acest sens.

(2) Cererea pentru autorizare prevăzută la alin. (1) este însoțită de extrasul de cont din care reiese constituirea depozitului prevăzut la art. 25 alin. (1) eliberat de Trezoreria Statului) sau de scrisoarea de garanție eliberată de instituția bancară din România bancară, cu cel mult 30 zile înainte de data depunerii cererii, în cuantumul prevăzut la art. 25 alin. (2) precum și de declarații pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 24 alin. (1), semnate cu semnătură electronică calificată de către reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni.

(3) În cazul în care verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 24 nu poate fi efectuată direct de către autoritățile competente, se încarcă în platforma electronică documentele în format electronic, cu semnătură electronică calificată.

(4) În situația în care persoanele prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. e) și f) nu au cetățenia română este necesară încărcarea în platforma electronică a certificatului de cazier judiciar sau a altui document cu aceeași valoare juridică emis de autoritățile competente traduse și legalizate în condițiile legii.

(5) În situația în care agenția de plasare a străinilor dorește suplimentarea prevăzută la art. 25 alin. (3), încarcă în platforma electronică, prin reprezentantul legal, o cerere în acest sens.

(6) Cererea pentru suplimentare prevăzută la alin. (5) este însoțită de extrasul de cont din care reiese constituirea depozitului prevăzut la art. 25 alin. (1), în cuantumul prevăzut la art. 25 alin. (3) eliberat de Trezoreria Statului sau de scrisoarea de garanție bancară eliberată de instituția bancară din România cu cel mult 30 zile înainte de data depunerii cererii.

Art. 28

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă soluționează cererea de autorizare a agenției de plasare a străinilor în termen de până la 30 de zile lucrătoare de la data încărcării în platforma electronică potrivit art. 27 alin. (1).

(2) În procesul de verificare, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă poate solicita agenției de plasare datele, informațiile sau documentele necesare pentru verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 24 alin. (1)-(4).

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) se transmit în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării.

(4) Nedepunerea în termen a completărilor solicitate conduce la respingerea cererii prevăzute la art. 27 alin. (1) ca incompletă, prin decizie motivată.

(5) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 24 alin. (1) și (2), Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă respinge cererea de autorizare, comunicând solicitantului, prin intermediul platformei electronice, condițiile neîndeplinite, în termen de 5 zile lucrătoare, de la data soluționării cererii prevăzute la art. 27 alin. (1).

Art. 29

(1) În situația aprobării cererii de autorizare, autorizația prevăzută la art. 23 alin. (1) se eliberează în format electronic, prin intermediul platformei electronice, de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, semnată cu semnătură electronică calificată sau sigiliu electronic calificat, după caz.

(2) Autorizația acordată în condițiile prezentei ordonanțe de urgență este valabilă 2 ani și poate fi prelungită cu noi perioade succesive de 2 ani, în condițiile reglementate de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Prolungirea perioadei de valabilitate a autorizației se acordă de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă la cererea agenției de plasare a străinilor, depusă în condițiile art. 27, cu cel puțin 45 de zile, dar nu mai mult de 90 de zile, înainte de expirarea perioadei de valabilitate a autorizației și cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 24 și art. 26 din prezenta ordonanță de urgență.

(4) Pe perioada de valabilitate a autorizației prevăzută la art. 23 alin. (1), agenția de plasare a străinilor trebuie să notifice în platforma electronică, deschiderea, schimbarea sau închiderea punctelor de lucru, modificarea sediului social după caz, imediat ce acestea au fost notificate respectiv aprobate, după caz, Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Art. 30

(1) Autorizația acordată în condițiile prezentei ordonanțe de urgență se suspendă de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, dacă pe perioada de valabilitate prevăzută la art. 29 alin. (2) se constată următoarele:

a) într-un interval de șase luni consecutive, inspectorii de muncă stabilesc faptul că mai mult de 10 % din străinii plasați și încadrați pe locurile de muncă vacante nu îndeplinesc cerințele privind calificarea și/sau aptitudinile profesionale necesare ocupării locului de muncă, potrivit legislației muncii pentru funcția, meseria sau ocupația din contractul individual de muncă și/sau nu îndeplinesc condițiile de autorizare prevăzute de lege pentru ocuparea locurilor de muncă respective;

b) în contractul individual de muncă nu au fost incluse elementele prevăzute în oferta fermă de locuri de muncă, aspect constatat de către inspectorii de muncă;

c) nu a fost reîntregită garanția financiară în termenul prevăzut la art. 26 alin. (7), aspect constatat de către personalul din cadrul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă;

d) agenția de plasare a străinilor nu a notificat în platforma electronică modificarea sediului social, deschiderea, schimbarea sau închiderea punctelor de lucru, după caz, potrivit art. 29 alin. (4);

e) agenția de plasare nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a);

f) pentru mai mult de 20% din străinii plasați pentru care s-a depus cererea unică, în ultimele 6 luni, a fost refuzată acordarea vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă;

g) pentru mai mult de 20% din străinii plasați a fost soluționată negativ cererea unică, în ultimele 6 luni, prevăzută la art. 2 lit. uu) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care atrage după sine inadmisibilitatea cererii de viză de lungă ședere pentru angajare în muncă, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (4) lit. d) din aceeași ordonanță de urgență.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b)-f), agenția de plasare a străinilor are obligația de a remedia deficiențele care au condus la suspendarea autorizației sau de a solicita încetarea autorizației.

(3) Actul administrativ privind suspendarea autorizației se comunică agenției de plasare a străinilor, în termen de 5 zile de la data constatării uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

(4) În perioada de suspendare a autorizării, agenția de plasare a străinilor nu mai poate presta serviciul pentru care a fost autorizată să funcționeze și pentru care s-a dispus măsura suspendării.

(5) Suspendarea temporară a activității din inițiativa agenției de plasare produce efecte de la data înscrierii mențiunii la Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(6) Suspendarea se dispune de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă ca măsură administrativă provizorie pentru o perioadă de 45 de zile calendaristice de la data notificării prin platforma electronică.

(7) Suspendarea încetează anterior termenului prevăzut la alin. (6) dacă agenția de plasare dovedește înlăturarea cauzelor care au stat la baza suspendării prevăzute la alin. (1) lit. b)-f) pe baza documentelor justificative încărcate în platforma electronică.

(8) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă analizează documentele justificative și, în cazul constatării îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (7), comunică agenției de plasare a străinilor prin intermediul platformei electronice încetarea suspendării în termen de 5 zile de la data constatării.

(9) Pe toată perioada suspendării autorizației, garanția financiară prevăzut la art. 25 alin. (1) nu poate fi retrasă de către agenția de plasare a străinilor.

Art. 31

(1) Pe durata suspendării autorizației, agenția de plasare nu poate depune cereri noi prin platforma electronică și nu poate presta servicii de plasare a străinilor.

(2) Cererile depuse anterior datei comunicării deciziei de suspendare și aflate în curs de soluționare se suspendă de drept până la încetarea suspendării autorizației.

Art. 32

(1) Autorizația agenției de plasare a străinilor, acordată în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, se retrage de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, în următoarele situații:

a) atunci când se constată nerespectarea prevederilor art. 23 alin. (2)-(6);

b) atunci când se constată că agenția de plasare nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. b)-h) și alin. (2);

c) dacă agenția de plasare a străinilor nu face dovada înlăturării cauzelor pentru care s-a dispus suspendarea potrivit art. 30 alin. (1) lit. b)-f), precum și dovada plății amenzilor stabilite, după caz, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, cu modificările ulterioare, în termenul prevăzut la art. 30 alin. (6);

d) mai mult de 20% din lucrătorii străini plasați care au încheiat contracte individuale de muncă, pe o perioadă de oricare șase luni consecutive, se află într-una din următoarele situații:

(i) nu mai au un drept de ședere valabil pe teritoriul României, ca urmare a împlinirii termenului prevăzut la art. 56 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anulării sau revocării acestuia;

(ii) nu mai dețin viză de lungă ședere valabilă, ca urmare a anulării sau revocării acesteia în temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (2) și alin. (4) lit. a)-c) și g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

e) străinii plasați s-au aflat în situații de exploatare, cu excepția cazurilor sesizate autorităților competente de către agenția de plasare a străinilor;

f) dacă agenția de plasare nu respectă prevederile art. 38 alin. (4);

g) dacă autorizația de funcționare a fost suspendată de două ori în condițiile art. 30 alin. (1) lit. a), pe toată perioada de funcționare, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În perioada de valabilitate a autorizației, neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. c)-g) și alin. (2) se constată de către Inspectoratul General pentru Imigrări, potrivit art. 12 alin. (3), și se notifică Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă prin intermediul platformei electronice.

(3) Calculul procentului prevăzut la alin. (1) lit. d) se efectuează prin raportare la oricare 6 luni consecutive din perioada de valabilitate al autorizației.

(4) În cazul retragerii autorizației pentru situațiile prevăzute la alin. (1), garanția financiară prevăzută la art. 25 alin. (1) se face venit la bugetul de stat.

(5) Actul administrativ privind retragerea autorizației se comunică agenției de plasare a străinilor în termen de 5 zile de la data constatării uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

(6) În situația în care autorizația agenției de plasare a străinilor se retrage conform prevederilor alin. (1) lit. c), cererile unice încărcate în platformă se anulează.

Art. 33

(1) Autorizația de funcționare ca agenție de plasare încetează în următoarele situații:

- a) la schimbarea activității principale în termen de 15 zile de la data înscrierii mențiunii de către Oficiul Național al Registrului Comerțului;
- b) la desființarea, respectiv dizolvarea persoanei juridice, în termen de 15 zile de la data înscrierii mențiunii de către Oficiul Național al Registrului Comerțului;
- c) la expirarea perioadei de valabilitate a autorizației, dacă nu a fost solicitată prelungirea, în termen de 15 zile de la data împlinirii termenului de valabilitate;
- d) agenția de plasare își încetează activitatea sau intră în procedură de faliment, conform legii;
- e) la solicitarea agenției de plasare a străinilor.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), garanția financiară constituită potrivit art. 25 alin. (1) se restituie după executarea sumelor potrivit art. 26 și după îndeplinirea integrală a obligațiilor pentru care a fost constituită.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă emite un act administrativ pe care îl comunică prin platforma electronică agenției de plasare în termen de 5 zile de la data constatării situațiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 34

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă anulează autorizația dacă aceasta a fost obținută prin folosirea de informații false, documente false sau falsificate ori prin alte mijloace ilegale.

(2) În cazul anulării autorizației, garanția financiară constituită potrivit art. 25 alin. (1) se face venit la bugetul de stat.

(3) Actul administrativ privind anularea autorizației se comunică agenției de plasare a străinilor în termen de 5 zile de la data constatării situației prevăzute la alin. (1).

Art. 35

Personalul cu atribuții de control al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, Inspecției Muncii, Inspectoratului General pentru Imigrări, Poliției Române, precum și al altor instituții poate efectua verificări cu privire la îndeplinirea condițiilor de autorizare și funcționare a agenției de plasare, oricând pe durata autorizării, conform atribuțiilor legale.

Art. 36

(1) Respingerea cererii de autorizare respectiv suspendarea, încetarea, retragerea sau, după caz, anularea autorizației pot fi contestate, în termen de 30 de zile de la data comunicării, la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, care este obligată să soluționeze contestația în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(2) Respingerea cererii de autorizare respectiv suspendarea, încetarea, retragerea sau anularea autorizației și notificarea de executare în tot sau în parte a garanției financiare constituite potrivit art. 25 alin. (1), pot face obiectul contestației în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația respingerii cererii de autorizare, sau, după caz, retragerii autorizației pentru situația prevăzută la art. 32 alin. (1) lit. b), contestația prevăzută la alin. (1) se soluționează de către Curtea de Apel competentă.

(4) Acțiunea în contencios administrativ nu suspendă executarea măsurii prevăzută la alin. (1) până la soluționarea definitivă a cauzei.

CAPITOLUL V

Activitatea și obligațiile agențiilor de plasare a străinilor

Art. 37

(1) Agenția de plasare a străinilor intermediază încheierea de contracte individuale de muncă între angajatori și străini, în limita numărului de străini pentru care a făcut dovada constituirii garanției financiare, prevăzută la art. 25 alin. (1).

(2) Pentru încadrarea în limita prevăzută la alin.(1) se iau în calcul exclusiv străinii plasați cărora le-a fost eliberată o viză de lungă ședere pentru angajare în muncă tip D/AM2, prevăzută la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Suplimentarea numărului de străini, stabilit la momentul autorizării, pentru care se poate elibera vize de lungă ședere pentru angajare în muncă tip D/AM2, prevăzute la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se realizează prin majorarea valorii garanției financiare, potrivit art. 25 alin. (3) și transmiterea dovezii în acest sens către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(4) Verificarea situațiilor prevăzute la alin. (2) și (3) se realizează prin platforma electronică de către autoritățile competente potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 38

(1) În situația în care, pentru desfășurarea activității de recrutare a lucrătorilor străini, agenția de plasare a străinilor, autorizată potrivit prezentei ordonanțe de urgență, încheie contracte cu entități străine prestatoare de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate, acestea din urmă trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) să fie autorizate, acreditate sau înregistrate în baza legislației statului de proveniență;

b) reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni nu sunt semnați cu implicare în activități care constituie amenințări la adresa securității naționale, conform Legii nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) reprezentanții legali, precum și administratorii, asociații sau acționarii care dețin cel puțin 10% din acțiuni, nu sunt condamnați definitiv pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. f);

d) să nu perceapă de la străinii plasați comisioane, tarife sau taxe ori să solicite străinilor constituirea de garanții sau depozite în vederea plasării pe piața muncii din România, cu excepția și în limita sumelor prevăzute de legislația statului de origine.

(2) Certificarea îndeplinirii condiției prevăzute la alin. (1) lit. b) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări prin consultarea instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională și se comunică agenției de plasare prin intermediul platformei.

(3) Datele de identificare ale entităților prevăzute la alin. (1) se încarcă în platforma electronică împreună cu documentele care să ateste îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii contractului prevăzut la alin. (1).

(4) În situația constatării neîndeplinirii uneia dintre condițiile prevăzute la alin. (1), Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă notifică agenția de plasare a străinilor cu privire la obligativitatea rezilierii contractului cu respectiva entitate în termen de 5 zile de la data notificării, sub sancțiunea retragerii autorizației.

Art. 39

Agenția de plasare a străinilor are următoarele obligații:

a) să presteze serviciile de plasare a străinilor cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

b) să încheie contractele de prestări servicii prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. e) exclusiv cu angajatori înregistrați în platforma electronică;

- c) să se asigure cu privire la includerea în contractul de plasare și în contractul individual de muncă a elementelor prevăzute la art. 6 alin. (1) c)-m) și alin. (2);
- d) să se asigure că, anterior sosirii în România, străinii plasați la muncă dețin documentele necesare accesului și exercitării dreptului la muncă în România;
- e) să se asigure că străinii plasați la muncă, cu cel puțin 10 zile anterior sosirii în România, dețin toate informațiile prevăzute la art. 80¹ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prezentate în limba statului de origine sau într-o limbă pe care aceștia o cunosc;
- f) să organizeze transportul străinilor plasați la muncă la angajatori din România, de la intrarea pe teritoriul României la locul de muncă al acestora sau la locul de cazare;
- g) în situația în care la momentul preluării străinilor, agenția de plasare constată lipsa unuia sau mai multor străini plasați la muncă la angajatori din România, trebuie să informeze de îndată Inspectoratul General pentru Imigrări;
- h) să sesizeze de îndată autoritățile competente cu privire la potențialele cazuri de trafic de persoane despre care au fost informate de către străinii plasați;
- i) să permită accesul personalului cu atribuții de control al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, Inspecției Muncii, Inspectoratului General pentru Imigrări, precum și al altor instituții și organe de control, în vederea exercitării de către acestea a atribuțiilor de control potrivit prevederilor legale și să prezinte la solicitarea acestora toate informațiile, datele și documentele necesare în vederea exercitării controlului;
- (j) pe o perioadă de doi ani de la data începerii activității străinilor pe teritoriul României, înregistrată în REGES-ONLINE:
- (i) să sesizeze Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, respectiv Inspectoratul General pentru Imigrări și Inspecția Muncii, după caz, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la constatarea sau sesizarea nerespectării condițiilor ce au stat la baza acordării dreptului de ședere și de muncă, de către angajatori sau de către străinii plasați;
- (ii) să identifice și să prezinte străinilor plasați, în situația încetării contractului individual de muncă, cel puțin două oferte de loc de muncă din „Lista ocupațiilor deficitare”, prevăzută la art. 1 alin. (2); ofertele de muncă se comunică în scris, iar refuzul se consemnează; în caz de refuz nejustificat, agenția notifică Inspectoratul General pentru Imigrări și Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;
- (iii) să suporte cheltuielile ocazionate de întoarcerea străinului în țara de origine atunci când demersurile întreprinse potrivit pct. (ii) nu au dat rezultat;
- (iv) să notifice prin platforma electronică Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, în termen de 5 zile de la constatare sau sesizare, orice situație care presupune absența nemotivată de la locul de muncă a străinilor plasați, care depășește 3 zile lucrătoare consecutive.
- k) să asigure consilierea administrativă și logistică a străinului, pentru întoarcerea în țara de origine sau într-un alt stat unde are drept de ședere legală;
- l) să asigure confidențialitatea datelor și informațiilor despre clienți, să permită accesul acestora la datele personale și să asigure măsurile necesare în vederea protecției datelor beneficiarilor serviciilor;
- m) obligațiile prevăzute în prezentul articol se aplică fără a aduce atingere obligațiilor angajatorului și ale lucrătorului stabilite prin Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Obligațiile străinului încadrat în muncă pe teritoriul României

Art. 40

(1) Străinul încadrat în muncă pe teritoriul României are următoarele obligații:

a) să respecte prevederile contractului individual de muncă, precum și regulamentul intern, normele de securitate și sănătate în muncă, regulile de disciplină a muncii, precum și dispozițiile legale și instrucțiunile angajatorului, în condițiile prevăzute de Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) să furnizeze informații reale, complete și actualizate cu privire la identitatea sa, calificările profesionale, experiența de muncă și starea sa de sănătate, în măsura permisă de lege;

c) să respecte condițiile și termenii contractului de plasare în măsura în care acestea nu contravin legislației muncii, legislației privind regimul străinilor sau altor norme imperative;

d) să se prezinte la locul de muncă și să își desfășoare activitatea conform condițiilor stabilite prin contractul individual de muncă;

e) să părăsească teritoriul României și să revină în statul de origine sau într-un alt stat în care i se permite intrarea în situația în care dreptul de ședere în scop de muncă a expirat.

(2) Străinul prevăzut la art. 27² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare nu poate avea inițiativa schimbării angajatorului pentru o perioadă de 6 luni de la data începerii activității pe teritoriul României înregistrată în REGES-ONLINE, cu excepția situației prevăzute la alin. (4).

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), străinul poate avea inițiativa schimbării angajatorului anterior perioadei de 6 luni în cazuri justificate corespunzător de încălcare gravă de către angajator a clauzelor și condițiilor contractuale sau a raporturilor de muncă.

(4) După expirarea perioadei prevăzută la alin. (2), precum și în situația prevăzută la alin. (3), străinul poate schimba angajatorul doar prin intermediul agenției de plasare care este parte a contractului de plasare până la împlinirea perioadei de 2 ani de la data începerii activității pe teritoriul României înregistrată în REGES-ONLINE.

(5) În situația în care agenției de plasare i-a fost retrasă autorizația potrivit art. 32 sau i-a încetat potrivit art. 33, străinul plasat poate schimba angajatorul în condițiile art. 56 alin. (9)-(12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În cazul în care a intervenit încetarea contractului individual de muncă, din inițiativa angajatorului, ca urmare a acordului părților sau prin demisia străinului plasat, ca urmare a intervenirii situației prevăzute la alin. (3), anterior expirării duratei pentru care a fost eliberat permisul unic:

(i) agenția de plasare a străinilor are obligația de a depune diligențe pentru prezentarea a cel puțin două oferte de loc de muncă la un alt angajator, în termenul de 90 de zile în care cetățeanul străin are drept de ședere legală pe teritoriul României, conform legislației în vigoare;

(ii) angajatorul autorizat are obligația să identifice și să pună străinul în legătură cu o agenție de plasare a străinilor în vederea încheierii unui contract individual de muncă cu un alt angajator; refuzul străinului se consemnează în scris, iar angajatorul notifică Inspectoratul General pentru Imigrări și Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(7) În cazul în care, până la expirarea perioadei de 90 de zile prevăzut la alin. (6) pct. i) nu este identificat un nou angajator și nu este încheiat un nou contract individual de muncă, agenția de plasare a străinilor, respectiv angajatorul autorizat are obligația de a suporta contravaloarea costurilor ocazionate de întoarcerea străinilor în țara de origine atunci când demersurile întreprinse potrivit alin. (4) nu au dat rezultat.

(8) Costurile privind obținerea vizei, transportul din țara de origine sau de reședință în România, transportul intern și cazarea cad în sarcina străinului, cu excepția situației în care se stabilește altfel de către angajator prin oferta fermă.

(9) În situația în care străinul nu respectă perioada prevăzută la alin. (2), angajatorul poate recupera sumele investite pentru implementarea obligației menționată la art. 7 alin. (1) lit. g), pentru cazare și pentru transport.

(10) Exercițarea obligațiilor prevăzute de prezentul articol nu poate avea ca efect restrângerea drepturilor lucrătorului străin recunoscute de legislația națională, de dreptul Uniunii Europene sau de tratatele internaționale la care România este parte.

Art. 41

(1) Angajatorii care încadrează în muncă străini, înregistrați în platforma electronică potrivit prezentei ordonanțe de urgență sunt înscriși automat în „Registrul angajatorilor străinilor - R.A.S.”.

(2) Agențiile de plasare autorizate potrivit prezentei ordonanțe de urgență sunt înscrise automat în „Registrul agențiilor de plasare a străinilor - R.A.P.S.”.

(3) Angajatorii autorizați sunt înscriși automat atât în „Registrul angajatorilor autorizați –R.A.A.” cât și în „Registrul angajatorilor străinilor – R.A.S.”.

CAPITOLUL VII

Contravenții

Art. 42

(1) Constituie contravenții faptele prevăzute la prezentul articol, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni.

(2) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru fiecare lucrător străin plasat, după caz:

a) încălcarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. a)–d) și g)–h);

b) încălcarea prevederilor art. 38 alin. (1) lit. d);

c) încălcarea prevederilor art. 18 lit. l) și art. 39 lit. c) și i).

(3) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă:

a) de la 15.000 lei la 20.000 lei, încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1), art. 11 alin. (2) teza finală, art. 26 alin. (7) și art. 29 alin. (4);

b) de la 15.000 lei la 30.000 lei:

(i) încălcarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. e), f), i);

(ii) încălcarea prevederilor art. 18 lit. a) – k) și art. 39 lit. d) –j).

(4) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei:

a) desfășurarea activității de plasare cu încălcarea prevederilor art. 23 alin. (1), pentru fiecare străin plasat;

b) efectuarea activității de recrutare cu încălcarea art. 38 alin. (1) lit. a) – c);

c) încălcarea prevederilor art. 39 lit. b), pentru fiecare străin plasat;

d) furnizarea serviciilor de plasare cu încălcarea art. 37 alin. (1)–(3), pentru fiecare străin plasat.

(5) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 25.000 lei la 40.000 lei:

a) încălcarea prevederilor art. 23 alin. (4)–(6);

b) încălcarea prevederilor art. 40 alin. (6) și (7);

c) exercitarea activității de plasare în vederea angajării străinilor în România de către persoane juridice sau de către persoane fizice neautorizate sau neînregistrate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență pentru fiecare străin plasat.

d) dacă angajatorul a beneficiat de prevederea de la art. 6 alin. (6) prin inducerea în eroare a autorităților, pentru fiecare străin plasat.

(6) Săvârșirea repetată a contravențiilor prevăzute la alin. (3) și (4) constituie temei pentru suspendarea autorizației.

(7) Săvârșirea repetată a contravențiilor prevăzute la alin. (5) lit. b) și c) sau neînălăturarea cauzelor care au determinat suspendarea autorizației constituie temei pentru retragerea autorizației.

Art. 43

Desfășurarea oricărei activități de plasare a străinilor, în perioada de suspendare a autorizației, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei, pentru fiecare străin plasat la muncă pe teritoriul României.

Art. 44

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se realizează după cum urmează:

a) de către inspectorii de muncă, pentru contravențiile prevăzute la:

(i) art. 42 alin. (2) lit. a), c);

(ii) art. 42 alin. (3) lit. b) pct. (ii) pentru încălcarea prevederilor art. 18 lit. g), f) și art. 39 lit. d), j) pct. (i);

(iii) art. 43.

b) de către lucrătorii Inspectoratului General pentru Imigrări, pentru contravențiile prevăzute la:

(i) art. 42 alin. (3) lit. b) pct. (i);

(ii) art. 42 alin. (3) lit. b) pct. (ii) pentru încălcarea prevederilor art. 18 lit. a) – k) și art. 39 lit. e)–l);

(iii) art. 43.

c) de către personalul cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, pentru contravențiile prevăzute la art. 42 alin. (2) lit. b), alin. (3) lit. a), alin. (4), alin. (5) și art. 42, alin. (3) lit. b) pct. (ii).

d) de către personalul Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, în conformitate cu prevederile Legii nr.190/2018, cu modificările și completările ulterioare, pentru încălcarea prevederilor art. 18 lit. m) și art. 39 lit. l).

(2) În vederea constatării contravențiilor și aplicării sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c), personalul cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă colaborează cu personalul cu atribuții de control din cadrul Inspecției Muncii, Inspectoratului General pentru Imigrări, Poliției Române, precum și al altor instituții, conform atribuțiilor legale.

TITLUL II

Modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Art. 45

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera o³) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o³) familie gazdă – familia care primește temporar un lucrător au pair și care îi permite acestuia să participe la viața sa de familie, pe teritoriul României, pentru a-și îmbunătăți cunoștințele și competențele lingvistice în schimbul unor activități casnice ușoare și de îngrijire a copiilor;”

2. La articolul 2, după litera z) se introduc 23 noi litere, lit. aa)-uu), cu următorul cuprins:

„aa) angajator - persoana juridică sau persoana fizică, persoana fizică autorizată sau întreprinderea individuală sau economică cu sediul social ori profesional, respectiv domiciliul sau punctul de lucru din România, ori filiala din România a unei persoane juridice străine cu sediul în străinătate, care încadrează în muncă un străin în condițiile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul muncii;

bb) beneficiar al prestării de servicii - persoana juridică sau persoana fizică, persoana fizică autorizată sau întreprinderea individuală sau economică cu sediul social ori profesional, respectiv

domiciliul sau punctul de lucru din România, ori reprezentanța, agenția, sediul secundar, sucursala sau filiala din România a unei persoane juridice străine cu sediul în străinătate, care primește sau intenționează să primească la muncă pe teritoriul României un lucrător detașat sau un lucrător ICT;

cc) lucrător permanent - străinul încadrat în muncă pe teritoriul României cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată, încheiat cu un angajator;

dd) lucrător au-pair – străinul, cu vârsta cuprinsă între 18-30 de ani, absolvent al unei forme de învățământ secundar, primit temporar de o familie-gazdă, ai cărei membri au altă cetățenie decât străinul și cu care nu are legături de familie, pe teritoriul României, pentru a-și îmbunătăți cunoștințele și competențele lingvistice în schimbul unor activități casnice ușoare și de îngrijire a copiilor;

ee) lucrător sezonier - străinul care își menține reședința principală într-un stat terț, dar locuiește legal și temporar pe teritoriul României, fiind încadrat în muncă pe teritoriul României cu contract individual de muncă pe durată determinată, încheiat cu un angajator, pentru a presta o activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor;

ff) lucrător transfrontalier - străinul, cetățean al unui stat ce are frontieră comună cu România și care locuiește în zona de frontieră a statului respectiv, încadrat în muncă într-o localitate de frontieră de pe teritoriul României cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată, încheiat cu un angajator;

gg) lucrător înalt calificat - străinul încadrat în muncă pe teritoriul României pe un loc de muncă înalt calificat, cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată de cel puțin șase luni, care deține competențe profesionale superioare și îndeplinește condițiile de autorizare prevăzute de legislația în vigoare;

hh) lucrător detașat - străinul calificat, detașat temporar în România de la un angajator cu sediul în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori în Confederația Elvețiană, pentru o perioadă de 12 luni, cu posibilitatea prelungirii până la maximum 18 luni în oricare perioadă de 36 luni, cu condiția prezentării permisului de ședere eliberat de autoritățile din acel stat;

ii) lucrător ICT – străinul transferat în cadrul aceleiași companii, care locuiește într-o țară terță și care face obiectul unui transfer în cadrul aceleiași companii;

jj) personal cu calificare specială - profesorii universitari, cercetătorii și personalul științific care desfășoară în România o activitate academică sau o activitate de cercetare în cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate/autorizate să funcționeze provizoriu, instituțiilor de educație și cercetare, autorităților și instituțiilor din sistemul administrației publice centrale;

kk) loc de muncă înalt calificat - locul de muncă al unei persoane care, în scopul exercitării unei activități salariate, reale și efective, în beneficiul sau sub coordonarea altei persoane, este plătită pentru activitatea respectivă și are calificările profesionale superioare necesare;

ll) calificări profesionale superioare - calificările atestate prin prezentarea unor calificări dobândite în cadrul învățământului superior sau prin competențe profesionale superioare;

mm) calificare dobândită în cadrul învățământului superior - orice diplomă, certificat sau alt titlu oficial de calificare eliberat de către o autoritate competentă prin care se atestă absolvirea învățământului superior sau a unui ciclu de învățământ terțiar echivalent, și anume o serie de cursuri furnizate de o instituție de învățământ recunoscută ca instituție de învățământ superior sau instituție de învățământ terțiar echivalentă de către statul în care se află, în cazul în care studiile necesare pentru a dobândi calificările au o durată de cel puțin trei ani și corespund cel puțin nivelului 6 din clasificarea ISCED 2011 sau, după caz, nivelului 6 din clasificarea CEC, în conformitate cu legislația națională aplicabilă;

nn) drept de muncă - dreptul străinilor de a fi încadrați în muncă sau detașați pe teritoriul României;

oo) transfer în cadrul aceleiași companii - detașarea temporară în scopul desfășurării unei activități profesionale sau al formării, în calitate de cadru de conducere, specialist sau angajat stagiar, a unui

străin care locuiește într-o țară terță la data depunerii cererii, de la întreprinderea stabilită într-o țară terță, la care străinul este și rămâne angajat cu contract de muncă valabil, la una sau mai multe entități care aparțin acelei întreprinderi sau aceluiași grup de întreprinderi cu întreprinderea de la care se face detașarea, dintre care cel puțin una este stabilită pe teritoriul României;

pp) grup de întreprinderi - două sau mai multe întreprinderi recunoscute ca fiind afiliate direct sau indirect unei alte întreprinderi care îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

(i) deține majoritatea capitalului subscris al celeilalte întreprinderi;

(ii) controlează majoritatea voturilor atașate acțiunilor emise de cealaltă întreprindere;

(iii) poate numi mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație, de conducere sau de supraveghere al celeilalte întreprinderi;

(iv) este administrată pe o bază comună cu cealaltă întreprindere de către o întreprindere-mamă.

qq) cadru de conducere - persoană care deține o funcție de conducere, responsabilă de gestionarea activității beneficiarului prestării de servicii sub supravegherea generală sau îndrumarea consiliului de administrație, a acționarilor sau a echivalentului acestora, având cel puțin una dintre următoarele atribuții:

(i) conducerea beneficiarului prestării de servicii sau a unui departament ori a unei subdiviziuni a acestuia;

(ii) supervizarea și controlul activității celorlalți angajați cu atribuții de supervizare, profesionale sau de conducere;

(iii) autoritatea de a recomanda angajarea ori concedierea sau alte acțiuni în domeniul resurselor umane;

rr) specialist - persoană calificată, care deține o experiență profesională corespunzătoare de cel puțin 3 ani, cu relevanță pentru domeniile de activitate, tehnicile sau gestionarea activității beneficiarului prestării de servicii;

ss) angajat stagiar - persoană care deține o diplomă universitară, detașată în scopul dezvoltării carierei sau pentru a obține formare privind tehnici sau metode utilizate în afaceri, și care este plătită pe durata detașării;

șș) activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor - activitate care depinde, într-o anumită perioadă a anului, de un eveniment periodic sau de o succesiune de evenimente legate de condiții sezoniere pe durata cărora nivelul de forță de muncă necesar îl depășește considerabil pe cel obișnuit pentru operațiunile curente;

tt) țară terță - orice stat care nu este membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, cu excepția Confederației Elvețiene;

țț) profesie reglementată – are înțelesul stabilit prin Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare;

uu) cerere unică – cererea completată în platforma electronică de către agenția de plasare a străinilor pentru angajator și în numele străinului ori de către angajator, în numele străinului încadrat în muncă pe teritoriul României, după caz, în vederea obținerii vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă sau prelungirii dreptului de ședere temporară pentru situațiile prevăzute la art. 56 alin. (9).”

3. La articolul 5 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) În scopul realizării unor proiecte care contribuie la dezvoltarea și modernizarea infrastructurii economice naționale, ministerele și alte organe ale administrației publice centrale, pot stabili prin memorandum aprobat la nivelul Guvernului, introducerea unor facilități pe termen scurt la acordarea dreptului de a intra sau, după caz, la prelungirea dreptului de ședere pe teritoriul României, pentru străinii care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități în cadrul unor astfel de proiecte.”

4. La articolul 6 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) prezintă, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, documente care justifică scopul și condițiile șederii lor și care fac dovada existenței unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreținere pe perioada șederii, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzitul către alt stat în care există siguranța că li se va permite intrarea, în cuantum de 50 euro/zi pentru întreaga perioadă, dar nu mai puțin de 500 euro ori echivalentul în valută convertibilă în cazul vizelor uniforme și al vizelor cu valabilitate teritorială limitată, sau, după caz, în cuantumul prevăzut pentru fiecare tip de viză de lungă ședere;”

5. La articolul 20 litera d), punctul (iv) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iv) angajare în muncă, identificată prin simbolurile D/AM1 și D/AM2, după caz;”

6. La articolul 20 litera d), după punctul (x) se introduce un nou punct, pct. (xi), cu următorul cuprins:

„(xi) pentru vacanță și muncă, identificată prin simbolul D/VM;”

7. După articolul 21 se introduce un nou articol, art. 21¹, cu următorul cuprins:

„Art. 21¹

Viza de vacanță și muncă

Viza de vacanță și muncă se acordă în condițiile stabilite de tratatele bilaterale privind programele de vacanță și muncă, încheiate de România cu state terțe.”

8. La articolul 24, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Viza de lungă ședere pentru vacanță și muncă se acordă străinilor, la cerere, pe o perioadă stabilită prin tratatele bilaterale privind programele de vacanță și muncă, încheiate de România cu state terțe, cu intrări multiple, iar perioada de ședere conferită prin aceasta nu poate fi prelungită.”

9. La articolul 27 alineatul (4), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) nu există îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor justificative înaintate de către solicitant;”

10. La articolul 27 alineatul (4), după litera h) se introduc patru noi litere, literele i)-l), cu următorul cuprins:

„i) nu există îndoieli întemeiate cu privire la veridicitatea datelor pe care documentele justificative înaintate de către solicitant le cuprind;

j) nu există îndoieli întemeiate cu privire la gradul de încredere care poate fi acordat declarațiilor solicitantului;

k) pentru străinul minor se prezintă act autentificat notarial, apostilat sau suprlegalizat, după caz, și însoțit de traducerea în limba română a actului autentificat notarial care să fie legalizată, cu apostilă sau suprlegalizare, după caz, și care să cuprindă încuviințarea din partea ambilor părinți, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească, a părintelui supraviețuitor sau a unei alte persoane care are calitatea de reprezentant legal, după caz, cu privire la șederea pe teritoriul României în scopul pentru care se solicită viza.

l) ulterior transmiterii cererii unice prin platforma electronică se constată că angajatorul nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. b) din Titlul I al Ordonanței de urgență a Guvernului privind accesul străinilor pe piața muncii din România, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative”.

11. După articolul 27 se introduc două noi articole, art. 27¹-27², cu următorul cuprins:

„Art. 27¹ - Condiții cu privire la completarea cererii de acordare a vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă a anumitor categorii de străini

(1) În vederea solicitării unei vize de lungă ședere tip D/AM1, pentru angajare în muncă prin intermediul platformei „WorkinRomania.gov.ro”, prevăzută la art. 3 alin. (1) din Titlul I din Ordonanța de urgență a Guvernului privind accesul străinilor pe piața muncii din România, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, denumită în continuare *platforma electronică*, se completează o cerere unică, exclusiv de către angajator, pentru următoarele categorii de străini:

a) înalt calificați;

b) care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități solicitate de ministere ori alte organe ale administrației publice centrale, inclusiv în cadrul unor proiecte care contribuie la dezvoltarea și modernizarea infrastructurii economice naționale;

c) care urmează să desfășoare activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice în instituții de învățământ superior de stat din România, în baza unor acorduri bilaterale, în conformitate cu ordinul ministrului educației și cercetării, precum și în concordanță cu strategia instituțională a instituțiilor de învățământ superior de stat, pe baza deciziei rectorului și cu avizul Ministerului Educației și Cercetării, personalul cu calificare specială, precum și străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii;

d) sportivi profesioniști care au încheiat un contract individual de muncă cu o structură sportivă;

e) cetățenilor din Republica Moldova, Ucraina și Republica Serbia încadrați în muncă pe teritoriul României cu contract individual de muncă cu normă întreagă.

(2) Pentru completarea cererii unice în cazul categoriilor de străini prevăzuți la alin. (1), angajatorii încarcă în platforma electronică următoarele documente privind străinul:

a) contractul individual de muncă înregistrat în Registrul general de evidență a salariaților potrivit Hotărârii Guvernului nr. 295/2025 privind Registrul general de evidență a salariaților – REGES-ONLINE;

b) asigurarea medicală de călătorie care să acopere integral perioada de valabilitate a vizei toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul și care să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;

c) certificatul de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică eliberat de autoritățile din țara de origine sau de reședință, tradus în limba română, în limba engleză sau în limba franceză, după caz, și legalizat în condițiile legii;

d) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru o perioadă de 90 de zile, cu excepția categoriei de străini prevăzută la alin. (1) lit. a);

e) copia documentului de trecere a frontierei de stat, valabil.

(3) Pentru completarea în platforma electronică a cererii unice, angajatorii se asigură că sunt îndeplinite următoarele condiții speciale pentru lucrătorul înalt calificat:

a) au încadrat în muncă un străin pe un loc de muncă înalt calificat, cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată de cel puțin 6 luni;

b) străinul încadrat în muncă deține competențe profesionale superioare și îndeplinește condițiile de autorizare prevăzute de legislația în vigoare pentru ocuparea locului de muncă înalt calificat;

c) angajatorul a depus diligențe pentru ocuparea locului de muncă vacant de către un cetățean român, de către un cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, de către un cetățean al Confederației Elvețiene sau de către un străin titular al dreptului de ședere pe termen lung pe teritoriul României.

(4) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (3) se face prin încărcarea în platforma electronică a următoarelor documente:

a) contractul individual de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată de cel puțin 6 luni în care să se precizeze salariul, care să fie cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut;

b) documentul de autorizare, după caz;

c) curriculum vitae al străinului;

d) adeverința cu privire la forța de muncă disponibilă pentru locul de muncă vacant, eliberată cu cel mult 90 de zile anterior depunerii cererii unice de agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are sediul social sau profesional angajatorul.

(5) La curriculum vitae al străinului se atașează unul dintre următoarele documente:

a) documentul de recunoaștere a studiilor, eliberat de Ministerul Educației și Cercetării, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, sau diploma de studii/certificatul de calificare eliberată/eliberat de unități/instituții de învățământ acreditate în România, care face dovada calificării din învățământul superior, atât în cazul profesiilor reglementate, cât și în cazul profesiilor nereglementate;

b) documentele care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene, ca urmare a unei experiențe profesionale cu un nivel de cunoștințe comparabil cu calificările din învățământul superior, a competenței profesionale superioare necesare ocupării locului de muncă vacant, numai în cazul profesiilor reglementate.

(6) Prin competențe profesionale superioare în sensul alin. (5) lit. b) se înțelege deținerea de cunoștințe, aptitudini și competențe atestate prin cel puțin 5 ani de experiență profesională de un nivel comparabil cu calificările dobândite în cadrul învățământului superior și care sunt relevante pentru profesia sau pentru sectorul specificat în contractul individual de muncă sau în oferta fermă de angajare.

(7) În ceea ce privește ocupațiile aparținând grupei minore 133 «Conducători în servicii de tehnologia informației și comunicațiilor» și subgrupeii majore 25 «Specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor», astfel cum acestea sunt stabilite în Clasificarea ocupațiilor din România, prin competențe profesionale superioare se înțelege deținerea de către manageri și profesioniști în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor a unor cunoștințe, aptitudini și competențe atestate prin cel puțin 3 ani de experiență profesională relevantă în termen de 7 ani înainte de depunerea cererii pentru eliberarea unei Cărți albastre a UE.

(8) Pentru completarea cererii unice angajatorii se asigură că străinii care urmează să desfășoare activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice în instituții de învățământ superior de stat din România, în baza unor acorduri bilaterale, precum și în concordanță cu strategia instituțională a instituțiilor de învățământ superior de stat, și personalul cu calificare specială, precum și străinii care desfășoară activități artistice dețin ordin al ministrului educației și cercetării, decizia rectorului și cu avizul Ministerului Educației și Cercetării, sau al ministrului culturii, după caz.

(9) Pentru completarea cererii unice angajatorii se asigură că străinii care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sunt nominalizați, pe bază de adresă a autorității respective, să desfășoare activitățile solicitate.

(10) Pentru completarea cererii unice, angajatorii se asigură că străinii sportivi profesioniști au încheiat un contract individual de muncă cu o structură sportivă.

Art. 27² - Condiții cu privire la completarea în platforma electronică a cererii de acordare a vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă

(1) În vederea solicitării vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă tip D/AM2 pentru lucrătorii permanenți, sezonieri și transfrontalieri, agenția de plasare a străinilor prevăzută la Titlul I art. 2 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului privind accesul străinilor pe piața muncii din România, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, denumită în continuare *agenție de plasare a străinilor*, completează o cerere unică prin intermediul platformei electronice, în baza contractului de plasare, a contractului de prestări servicii și a contractului individual de muncă înregistrat în Registrul general de evidență a salariaților - REGES-ONLINE potrivit Hotărârii Guvernului nr. 295/2025, cu încărcarea în platforma electronică a acestor contracte și a următoarelor documente privind străinul:

a) asigurarea medicală de călătorie care să acopere integral perioada de valabilitate a vizei toate cheltuielile pe care le-ar putea ocasiona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul și care să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;

b) certificatul de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică eliberat de autoritățile din țara de origine sau de reședință, tradus în limba română, în limba engleză sau în limba franceză, după caz, și legalizat în condițiile legii;

c) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru o perioadă de 90 de zile.

(2) În vederea solicitării vizei de lungă ședere prevăzută la alin. (1), angajatorul autorizat prevăzut la Titlul I art. 2 alin. (2) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului privind accesul străinilor pe piața muncii din România, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, denumit în continuare *angajatorul autorizat*, completează o cerere unică prin intermediul platformei electronice, în baza contractului individual de muncă înregistrat în Registrul general de evidență a salariaților – REGES-ONLINE potrivit Hotărârii Guvernului nr. 295/2025, cu încărcarea în platforma electronică a acestuia, precum și a documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a)-c).

(3) Pentru completarea cererii unice prevăzute la alin. (1) și (2), agenția de plasare a străinilor, respectiv angajatorul autorizat, după caz, se asigură că au fost îndeplinite următoarele condiții generale:

a) străinul îndeplinește condițiile de pregătire profesională și experiență în activitate prevăzute de legislația în vigoare pentru ocuparea aceluși loc de muncă, după caz;

b) ocupația se regăsește în „Lista ocupațiilor deficitare” prevăzută la art. 1 alin. (2) din Titlul I din Ordonanța de urgență a Guvernului privind accesul străinilor pe piața muncii din România, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

(4) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (3) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

a) organigrama angajatorului cu precizarea funcțiilor ocupate și vacante;

b) curriculum vitae al străinului, documentele de studii recunoscute de către Ministerul Educației și Cercetării și documentul de autorizare prevăzut de lege, atunci când este cazul.

(5) Contractul individual de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată sau determinată, înregistrat în Registrul general de evidență a salariaților potrivit Hotărârii Guvernului nr. 295/2025, conține, în acord cu dispozițiile Codului muncii și ale contractului colectiv de muncă aplicabil, următoarele:

(i) locul și felul muncii;

(ii) durata contractului;

(iii) salariul, care să fie cel puțin la nivelul câștigului salarial minim brut garantat în plată, precum și periodicitatea plății acestuia;

(iv) programul de lucru pe săptămână sau lună;

(v) data începerii activității, dacă este posibil;

(vi) alte condiții de muncă relevante.

(6) Pentru completarea cererii unice, agenția de plasare, respectiv angajatorul autorizat, se asigură că sunt îndeplinite următoarele condiții speciale pentru lucrătorul sezonier:

a) străinul este încadrat în muncă cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată determinată înregistrat în Registrul general de evidență a salariaților potrivit Hotărârii Guvernului nr. 295/2025, în care se precizează salariul, care să fie cel puțin la nivelul câștigului salarial minim brut garantat în plată;

b) străinul încadrat în muncă îndeplinește condițiile de pregătire profesională, experiență în activitate sau autorizare prevăzute de legislația în vigoare pentru ocuparea aceluși loc de muncă, exclusiv în cazul profesiilor reglementate astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare;

c) angajatorul asigură, fără plată sau contra cost, cazarea lucrătorului sezonier.

(7) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (6) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

a) contractul individual de muncă cu normă întreagă pe durată determinată, pentru a presta o activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor, înregistrat în Registrul general de evidență a salariaților potrivit Hotărârii Guvernului nr. 295/2025, în care să se precizeze, în acord cu dispozițiile Codului muncii și ale contractului colectiv de muncă aplicabil:

(i) locul și felul muncii;

(ii) durata contractului;

(iii) salariul și periodicitatea plății acestuia;

(iv) programul de lucru pe săptămână sau lună;

(v) durata tuturor concediilor plătite;

(vi) data începerii activității, dacă este posibil;

(vii) alte condiții de muncă relevante.

b) documentul de autorizare prevăzut de lege, atunci când este cazul;

c) atestatul de recunoaștere a studiilor necesare ocupării locului de muncă vacant, eliberat de Ministerul Educației și Cercetării, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, sau diploma de studii eliberată de instituții de învățământ acreditate în România, documentele care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, care atestă experiența profesională, traduse și legalizate în condițiile legii, documentele care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene a calificării profesionale necesare ocupării locului de muncă vacant, traduse și legalizate în condițiile legii, atunci când este cazul;

d) declarația autenticată a angajatorului privind asigurarea condițiilor de cazare de natură să asigure un nivel de trai adecvat pentru străinul în cauză pentru toată durata șederii preconizate, la care se anexează documentul care atestă că angajatorul este titularul dreptului de proprietate sau de folosință a locuinței din România unde urmează a fi asigurată cazarea sau contract de închiriere care să facă dovada că străinul în cauză dobândește dreptul de folosință a unei locuințe pe teritoriul României pentru toată durata șederii preconizate, în schimbul plății unei chirii, al cărei quantum nu este excesiv în raport cu salariul net prevăzut în oferta fermă de angajare și cu calitatea cazării, și care nu este reținută automat din salariu, după caz.

(8) Lista sectoarelor ce cuprind activități care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor se stabilește, prin raportare la Clasificarea activităților din economia națională, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne.

(9) În situația în care viza de lungă ședere pentru angajare în muncă sau dreptul de ședere temporară în scopul angajării în muncă a fost revocat în condițiile prevăzute la art. 33 alin. (4) lit. f) ori, după caz, la art. 77 alin. (3) lit. h), angajatorului îi revine răspunderea pentru plata către lucrătorul sezonier a două salarii minime brute garantate în plată, precum și a obligațiilor restante pe care angajatorul

ar fi trebuit să le respecte în cazul în care viza de lungă ședere ori dreptul de ședere temporară nu ar fi fost revocat.

(10) Pentru încadrarea în muncă a unui străin ca lucrător sezonier la angajatorul la care a desfășurat aceeași activitate cel puțin o dată în ultimii 5 ani, nu este necesară depunerea documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor speciale prevăzute la alin. (7) lit. c), dacă străinul a respectat obligația de a părăsi teritoriul României la încetarea contractului individual de muncă anterior.

(11) Pentru completarea cererii unice, agenția de plasare, respectiv angajatorul autorizat, se asigură că sunt îndeplinite următoarele condiții speciale pentru lucrătorul transfrontalier:

- a) angajatorul a încadrat în muncă într-o localitate de frontieră de pe teritoriul României, cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată sau determinată, un străin, cetățean al unui stat ce are frontieră comună cu România, care locuiește în zona de frontieră a statului respectiv, și îi plătește un salariu cel puțin la nivelul câștigului salarial minim brut garantat în plată;
- b) străinul încadrat în muncă îndeplinește condițiile de autorizare prevăzute de legislația în vigoare în România pentru ocuparea aceluși loc de muncă.

(12) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (11) se face prin prezentarea următoarelor documente:

- a) copia documentului de identitate, valabil, al străinului;
- b) documentul de autorizare prevăzut de lege, atunci când este cazul.”

12. La articolul 29 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) este depusă cu mai mult de 3 luni înainte de data preconizată a sosirii în România;”

13. La articolul 29 alineatul (4), după litera c) se introduc două noi litere, lit. d) și e), cu următorul cuprins:

„d) dacă cererea unică, completată prin intermediul platformei electronice a fost soluționată negativ, în condițiile art. 44 alin. (11);

e) dacă ulterior transmiterii cererii unice prin platforma electronică se constată că angajatorul nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. b) din Titlul I al Ordonanței de urgență a Guvernului privind accesul străinilor pe piața muncii din România, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.”

14. La articolul 29, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alin. (5¹)-(5³), cu următorul cuprins:

„(5¹) La solicitarea vizei de lungă ședere, străinilor le sunt colectate datele biometrice, respectiv imaginea facială, printr-o fotografie de dimensiune 3x4, scanată sau făcută la momentul depunerii cererii de viză, și amprente digitale, prin prelevarea digitală în plan a celor zece amprente.

(5²) Ampreente digitale nu sunt prelevate în cazul următoarelor categorii de străini:

- a) copiii cu vârsta de 12 ani sau inferioară acestei vârste;
- b) persoanele pentru care amprentarea este fizic imposibilă. Dacă este posibilă prelevarea a mai puțin de zece amprente digitale, se procedează la prelevarea maximumului posibil de amprente digitale. Cu toate acestea, dacă imposibilitatea este temporară, solicitantului i se va cere să se supună amprentării la cererea următoare;
- c) solicitanții de vize diplomatice și de serviciu;
- d) personalitățile marcante ale vieții sociale, culturale, politice sau economice din statul de reședință, astfel cunoscute misiunii diplomatice sau oficiului consular competent cu primirea cererii de viză de lungă ședere;
- e) bursierii statului român și beneficiarii unor burse acordate cu sprijinul Ministerului Afacerilor Externe.

(5³) În cazul în care amprentele digitale prelevate de la un solicitant de viză de lungă ședere, pentru o cerere de viză de lungă ședere anterioară, au fost introduse în Sistemul Național de Informații privind Vizele cu mai puțin de 59 de luni înaintea depunerii unei noi cereri de viză de lungă ședere, acestea se copiază, prin transfer, în cererea ulterioară, fără a mai fi prelevate de la solicitant.”

15. La articolul 29, alineatul (6) se abrogă.

16. La articolul 30, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Viza de lungă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea Centrului Național de Vize, numai după obținerea avizului Inspectoratului General pentru Imigrări, cu excepția vizelor de lungă ședere în scopul angajării în muncă de tip D/AM1 și D/AM2.”

17. La articolul 30, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Viza de lungă ședere pentru reîntregirea familiei, solicitată de categoriile de străini prevăzute la art. 46 alin. (16) este procesată de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, fără plata taxei.”

18. La articolul 33 alineatul (4), litera e) se abrogă.

19. La articolul 33 alineatul (4), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) angajatorul a fost lichidat sau se află în insolvență, nu desfășoară activități economice, nu are achitate obligațiile către bugetul de stat, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune prevăzută de Codul muncii, ori a fost sancționat, în ultimele 6 luni, în condițiile dispozițiilor art. 134 pct. 17, art. 260 alin. (1) lit. e) sau e¹) din Codul muncii ori potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr.295/2025, în cazul lucrătorilor sezonieri;”

20. La articolul 33 alineatul (4), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) se constată că străinul a încălcat reglementările referitoare la angajarea în muncă.”

21. La articolul 33, alineatul (4¹) se abrogă.

22. La articolul 40 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins :

„e) străinii care au aplicate în documentul de trecere a frontierei de stat vize valabile ale statelor pentru ai căror cetățeni nu există obligativitatea vizei de intrare în statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau ale statelor părți la Acordul Schengen.”

23. La articolul 41 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins :

„b) asigurare medicală de călătorie pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;”

24. La articolul 42, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) asigurare medicală de călătorie pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să

fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;”

25. La articolul 43 alineatul (5), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) avizul tehnic de specialitate asupra planului de afaceri al investitorilor străini al Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior;

(...)

c) asigurare medicală de călătorie pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;”

26. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44

Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă

(1) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă străinilor în scopul încadrării în muncă pe teritoriul României la un angajator și atestă și dreptul de muncă al străinului pe teritoriul României.

(2) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă de tip D/AM1 se eliberează în baza cererii unice depusă de angajator în platforma electronică, iar viza de lungă ședere pentru angajare în muncă de tip D/AM2 se eliberează în baza cererii unice depuse de agenția de plasare a străinilor sau de către angajatorul autorizat în aceeași platformă electronică, cu îndeplinirea condițiilor generale și speciale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Constatarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a cererii prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), g) și h), art. 8 alin. (1) lit. b)-d) și art. 27 alin. (4) lit. c) și d) și a condițiilor speciale prevăzute la art. 27¹ alin. (6)-(8) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări, fiind transmisă în platforma electronică.

(4) Constatarea îndeplinirii condiției speciale a cererii unice prevăzute la art. 27¹ alin. (3) lit. b) se realizează de către Ministerul Educației și Cercetării și este transmisă în platforma electronică.

(5) Constatarea îndeplinirii condițiilor de eliberare a vizei stabilite la art. 27¹ alin. (2) lit. a)-e) și art. 27² alin. (1) lit. a)-c) se realizează de către Ministerul Afacerilor Externe. În toate situațiile, la momentul prezentării în persoană la solicitarea vizei de lungă ședere, străinul are obligația de a prezenta în original documentul de trecere a frontierei de stat, care întrunește condițiile stabilite la art. 28 alin. (2), precum și documentele care atestă îndeplinirea condițiilor stabilite la art. 27¹ alin. (2) lit. a)-e) și la art. 27² alin. (1) lit. a)-c), alături de copii ale documentelor care justifică scopul și condițiile șederii acestuia.

(6) Eliberarea vizei de lungă ședere în scop de angajare în muncă de tip D/AM2 se realizează dacă contingentul de lucrători nou admiși pe piața muncii, așa cum este prevăzut la art. 1 alin. (5) din Titlul I din Ordonanța de urgență a Guvernului privind accesul străinilor pe piața muncii din România, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, nu a fost epuizat.

(7) Prin excepție de la dispozițiile art. 24 alin. (1), în cazul străinilor lucrători sezonieri, viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă pe o perioadă egală cu durata preconizată a contractului plus 5 zile, fără a depăși 90 de zile.

(8) La rubrica «observații» a autocolantului de viză aferent vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă se înscrie tipul de lucrător.

(9) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă în calitate de lucrător sezonier este însoțită de o informare scrisă, redactată în cel puțin o limbă de circulație internațională, în cuprinsul căreia sunt

prezentate informații despre drepturile și obligațiile care revin străinului titular al vizei, inclusiv procedurile referitoare la reclamații.

(10) Constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (3) și (4) se realizează în termen de până la 30 de zile de la momentul depunerii cererii unice în platforma electronică.

(11) În cazul categoriilor de străini prevăzute la art. 27¹ alin.(1) lit. b), constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (3) și (4) se realizează cu prioritate, în cel mai scurt timp de la data depunerii cererii unice în platforma electronică.

(12) Cererea unică se respinge dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (3) și (4) fără a mai fi verificate celelalte condiții.

(13) Soluționarea în sens negativ a cererii unice potrivit alin. (12) nu poate fi contestată.

(14) Cererea unică în sensul alin. (1), se soluționează în termen de până la 30 de zile de la momentul prezentării la misiunea diplomatică sau oficiul consular al României în străinătate.

(15) În cazul categoriilor de străini prevăzute la art. 27¹ alin. (1) lit. b), cererea unică se soluționează cu prioritate, în cel mai scurt timp de la data prezentării la misiunea diplomatică sau oficiul consular al României în străinătate.

(16) Soluționarea negativă a cererii unice în condițiile alin. (14) se poate contesta potrivit art. 31 alin. (5).

(17) Soluționarea pozitivă a cererii unice, în sensul alin. (1), atrage după sine eliberarea vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă.”

27. Articolul 44¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44¹

Viza de lungă ședere pentru detașare

(1) Viza de lungă ședere pentru detașare se acordă străinilor în scopul desfășurării de activități lucrative pe teritoriul României la un beneficiar al prestării de servicii și atestă și dreptul de muncă al străinului pe teritoriul României.

(2) Solicitarea de viză pentru lucrătorul detașat va fi însoțită de următoarele documente:

a) permisul de ședere valabil, eliberat de statul în care își are sediul angajatorul, în original și copie;

b) copia contractului individual de muncă, înregistrat la autoritățile competente din statul membru respectiv, tradus și legalizat;

c) copia actului de detașare, tradus și legalizat în condițiile legii;

d) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

e) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu sau de reședință, tradus în limba română, în limba engleză sau în limba franceză, după caz, și legalizat în condițiile legii;

f) asigurare medicală de călătorie pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR.

(3) Viza pentru lucrătorul ICT se acordă în următoarele condiții:

a) beneficiarul prestării de servicii aparține întreprinderii de la care se face detașarea sau aceleiași grup de întreprinderi cu întreprinderea de la care se face detașarea;

b) pe durata transferului în cadrul aceleiași companii se preconizează a se efectua exclusiv o ședere pe teritoriul României sau șederea totală preconizată a se efectua pe teritoriul României este cea mai lungă, în raport cu toate șederile care compun durata transferului în cadrul aceleiași companii;

c) transferul în cadrul aceleiași companii presupune detașarea străinului în calitate de cadru de conducere ori specialist, pentru o perioadă care nu depășește 3 ani, sau în calitate de angajat stagiar, pentru o perioadă care nu depășește un an;

d) salariul, precum și celelalte condiții de muncă sau de încadrare în muncă prevăzute pe durata transferului în cadrul aceleiași companii sunt stabilite în acord cu dispozițiile Codului muncii și ale contractului colectiv de muncă aplicabil;

e) întreprinderea de la care se face detașarea sau o altă întreprindere stabilită într-o țară terță aparținând aceluiași grup de întreprinderi și-a asumat obligația de a-l reprimi la muncă pe străinul în cauză la încheierea transferului în cadrul aceleiași companii;

f) străinul care urmează a fi detașat a fost angajat în cadrul întreprinderii de la care se face detașarea sau în cadrul unor întreprinderi care aparțin aceluiași grup de întreprinderi cu întreprinderea de la care se face detașarea, pe o perioadă de cel puțin 6 luni neîntrerupte, imediat anterioare datei de la care se solicită eliberarea vizei, în cazul cadrelor de conducere și al specialiștilor, și de cel puțin 3 luni neîntrerupte, în cazul angajaților stagiați.

(4) Solicitarea de viză pentru lucrătorul ICT va fi însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de registrul comerțului sau alt document eliberat de autoritățile române competente din care să rezulte că beneficiarul prestării de servicii este sucursala, filiala sau reprezentanța din România a întreprinderii sau întreprinderilor care aparțin aceluiași grup de întreprinderi cu întreprinderea de la care se face detașarea;

b) orice documente, traduse și legalizate în condițiile legii, din care să rezulte că beneficiarul prestării de servicii și întreprinderea de la care se face detașarea sunt afiliate direct sau indirect;

c) copia actului de detașare în cuprinsul căruia sunt incluse mențiuni cu privire la:

(i) durata transferului în cadrul aceleiași companii, cu menționarea distinctă a perioadelor detașării pe teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene, precum și sediul social sau profesional al entității sau entităților la care se face detașarea;

(ii) funcția pe care urmează să o ocupe străinul pe durata transferului în cadrul aceleiași companii, respectiv cadru de conducere, specialist sau angajat stagiar;

(iii) salariul și periodicitatea plății acestuia, precum și alte condiții de muncă și de încadrare în muncă prevăzute pe durata transferului în cadrul aceleiași companii;

(iv) reprimirea la muncă a străinului la întreprinderea de la care se face detașarea sau la o altă întreprindere stabilită într-o țară terță aparținând aceluiași grup de întreprinderi, la încheierea transferului în cadrul aceleiași companii;

d) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu sau de reședință, tradus și legalizat în condițiile legii;

e) asigurare medicală de călătorie pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR.

(5) Viza pentru lucrătorii ICT detașați în calitate de specialiști, se acordă numai dacă străinul deține o experiență profesională corespunzătoare de cel puțin 3 ani, cu relevanță pentru domeniile de activitate, tehnicile sau gestionarea activității beneficiarului prestării de servicii.

(6) Viza pentru lucrătorii ICT detașați în calitate de angajați stagiați, se acordă numai dacă străinul îndeplinește condițiile speciale de pregătire profesională, poate face dovada experienței în activitate potrivit legislației în vigoare și nu are antecedente penale incompatibile cu activitatea pe care o desfășoară sau urmează să o desfășoare pe teritoriul României. Condiția privind pregătirea profesională se consideră îndeplinită dacă străinul prezintă atestatul de recunoaștere a studiilor necesare ocupării locului de muncă vacant, eliberat de Ministerul Educației și Cercetării, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, sau diploma de studii eliberată de instituții de învățământ acreditate în România, ca urmare a absolvirii unui program de studii universitare.

(7) Viza pentru străinii care desfășoară activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice cu caracter temporar în instituții de profil acreditate ori autorizate provizoriu din România, în baza unor tratate încheiate de România cu alte state ori ca titulari ai unui drept de ședere pentru

desfășurarea de activități de cercetare științifică și personalul cu calificare specială, se acordă în baza ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice, iar pentru străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, se acordă în baza ordinului ministrului culturii.

(8) Viza pentru străinii care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități temporare solicitate de ministere ori de alte autorități ale administrației publice centrale se acordă în baza solicitării exprese a acestora.

(9) Solicitățile de viză prevăzute la alin.(7) și (8) vor fi însoțite de următoarele documente:

- a) copia documentului care atestă scopul călătoriei;
- b) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu sau de reședință, tradus și legalizat în condițiile legii;
- c) asigurare medicală de călătorie pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;
- d) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză.

(10) Viza de lungă ședere pentru detașare se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea Centrului Național de Vize, numai după obținerea avizului prevăzut la art. 30 alin. (7) și (8).”

28. La articolul 45 alineatul (2) litera a), punctul (v) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(v) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;”

29. La articolul 45 alineatul (2) litera b), punctul (iv) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iv) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;”

30. La articolul 45 alineatul (2) litera b¹), punctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;”

31. La articolul 46 alineatul (15), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul; asigurarea trebuie să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre, iar acoperirea minimă să fie de 30.000 EUR;”

32. La articolul 47, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive

medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;”

33. La articolul 48 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;”

34. La articolul 49 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) celor care sunt numiți la conducerea unei filiale, reprezentanțe sau sucursale de pe teritoriul României a unei companii care are sediul în străinătate, dacă fac dovada că îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (i) la data solicitării nu sunt asociați, acționari sau administratori la o persoană juridică română;
- (ii) la filiala, reprezentanța sau sucursala respectivă nu mai există un alt străin care beneficiază de un drept de ședere în acest scop;
- (iii) dispun de mijloace de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză.”

35. La articolul 49 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) lucrătorilor au-pair, dacă fac dovada că îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (i) familia-gazdă a primit un străin în baza unui acord care să definească drepturile și obligațiile lucrătorului au-pair inclusiv detaliile cu privire la banii de buzunar pe care urmează să îi primească, măsurile adecvate care îi permit lucrătorului au-pair să participe la cursuri și numărul maxim de ore pentru treburile casnice, pentru a presta activități casnice ușoare și de îngrijire a copiilor, din care rezultă că durata timpului de muncă nu depășește 25 de ore pe săptămână, iar cuantumului lunar al mijloacelor financiare de întreținere este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;
- (ii) străinul are vârsta cuprinsă între 18 și 30 de ani;
- (iii) familia-gazdă își asumă răspunderea pentru ca, pe întreaga durată a șederii străinului pe teritoriul României, să asigure cheltuielile de întreținere, cazare și asigurarea socială de sănătate;
- (iv) străinul a absolvit o formă de învățământ secundar inferior;
- (v) membrii familiei-gazdă care primesc străinul să aibă altă cetățenie decât străinul pe care îl primesc ca lucrător au-pair și să nu aibă legături de familie cu acesta.”

36. La articolul 49 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) prezintă asigurare medicală pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;”

37. La articolul 49 alineatul (2¹), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) prezintă dovada asigurării medicale pe perioada valabilității vizei, care să acopere integral perioada preconizată de ședere a străinului în cauză, toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea din motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență ori

decesul, să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și a cărei acoperire minimă să fie de 30.000 EUR;”

38. La articolul 49, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alin. (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Străinilor din categoria prevăzută la alin. (1) lit. e¹) li se acordă viza dacă prezintă:

- a) contract individual de muncă cu normă parțială pe durată de cel mult un an;
- b) declarația în formă autentică a angajatorului cu privire la asigurarea cheltuielilor de întreținere, cazare și asigurare socială de sănătate;
- c) diploma de absolvire a unei forme de învățământ secundar inferior;
- d) declarația în formă autentică a angajatorului că nu are legături de rudenie până la gradul IV ori afinitate cu străinul pe care îl angajează.”

39. La articolul 50 alineatul (2), literele a), b) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) sunt îndeplinite în continuare condițiile cu privire la intrarea în România, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c), e), g) și h);

b) nu a intervenit, pe perioada șederii în România, vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)-d) și alin. (2);

(...)

f) face dovada deținerii legale a spațiului de locuit și locuiește efectiv la adresa la care declară că are reședința pe teritoriul României, cu excepția lucrătorului transfrontalier. În cazul străinilor care beneficiază de un drept de ședere pentru reîntregirea familiei, dovada deținerii legale a spațiului de locuit se poate face de către sponsorul sau de către cetățeanul român ai cărui membri de familie sunt aceștia și cu care locuiesc efectiv.”

40. La articolul 51, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Condiția cu privire la dovada deținerii legale a spațiului de locuit la adresa la care declară că are reședința pe teritoriul României nu se aplică în cazul lucrătorului transfrontalier.”

41. La articolul 51, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cererea va fi soluționată în termen de 30 de zile de la data depunerii. În cazurile în care, pentru constatarea îndeplinirii condițiilor de prelungire a dreptului de ședere, sunt necesare verificări suplimentare, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. În cazul solicitărilor de prelungire a dreptului de ședere temporară în scop de muncă, în circumstanțe excepționale și justificate corespunzător, legate de complexitatea cererilor, termenul de soluționare poate fi prelungit cu cel mult 30 de zile, cu informarea scrisă a solicitantului.”

42. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56

Prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă

(1) Străinilor intrați în România în scopul încadrării în muncă li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă dacă prezintă contractul individual de muncă cu normă întreagă din care rezultă că salariul este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată. În cazul lucrătorilor înalt calificați și a străinilor care desfășoară activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice în cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat în baza deciziei rectorului și cu avizul Ministerului Educației și Cercetării, salariul trebuie să fie cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut.

- (2) Dreptul de ședere temporară în scop de muncă se prelungește în condițiile alin. (1) pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă, dar nu mai mult de 2 ani.
- (3) Străinilor, lucrători înalt calificați, li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă în condițiile alin. (1) pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă plus 3 luni, dar nu mai mult de 3 ani.
- (4) Străinilor, lucrători sezonieri, li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă în condițiile alin. (1) pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă plus 5 zile, fără a depăși o durată totală de ședere pe teritoriul României în calitate de lucrător sezonier de 180 de zile în decursul oricărei perioade de 365 de zile precedente fiecărei zile de ședere a străinului pe teritoriul României în calitate de lucrător sezonier.
- (5) Prelungirea ulterioară a dreptului de ședere temporară în scop de muncă se acordă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) pentru întreaga perioadă în care străinul beneficiază de indemnizație de șomaj potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.
- (6) Dacă raportul de muncă al străinului încetează înainte de expirarea perioadei pentru care a fost eliberat permisul unic sau Cartea albastră a UE, dreptul de ședere temporară în scop de muncă rămâne valabil până la expirarea perioadei pentru care a fost acordat dar nu mai mult decât perioada în care străinul beneficiază de indemnizației de șomaj potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau nu mai mult de 90 de zile de la data înregistrării încetării raportului de muncă dacă străinul nu beneficiază de indemnizației de șomaj.
- (7) În cazul încheierii de către străin a unui nou contract de muncă în termenul prevăzut la alin. (6), dreptul de ședere al acestuia rămâne valabil până la data expirării permisului unic sau a Cărții albastre a UE.
- (8) Dacă la depunerea cererii de eliberare a Cărții albastre a UE sau pe perioada valabilității acesteia Inspectoratul General pentru Imigrări constată că nu mai este îndeplinită condiția prevăzută la art. 50 alin. (2) lit. g) din cauze neimputabile străinului, Inspectoratul General pentru Imigrări informează în scris străinul în cauză cu privire la obligația acestuia ca, în termen de 180 de zile de la data primirii informării, să își reglementeze situația cu actualul angajator sau să identifice un nou angajator.
- (9) Pot solicita prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă potrivit alin. (1) în condițiile prevăzute la art. 27¹ sau 27², după caz, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere pentru angajare în muncă, străinii din următoarele categorii:
- a) străinii, titulari ai unui drept de ședere temporară pentru studii, care solicită prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă după finalizarea studiilor;
 - b) străinii, titulari ai unui drept de ședere temporară în scop de muncă, în calitate de lucrători sezonieri sau ai unui drept de ședere temporară în scop de detașare, care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă, în calitate de lucrători permanenți;
 - c) străinii care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară cu aplicarea art. 64 alin. (5);
 - d) străinii, beneficiari ai protecției internaționale, precum și membrii de familie ai cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European ori ai Confederației Elvețiene care își exercită dreptul la libera circulație, în calitate de lucrători înalt calificați;
 - e) străinii, titulari ai unui drept de ședere temporară pentru angajare în muncă, la schimbarea angajatorului;
 - f) străinii care solicită prelungirea dreptului de ședere potrivit art.50 alin. (2) lit. d);
 - g) străinii exceptați de la obligativitatea obținerii vizei de lungă ședere.
- (10) În vederea depunerii cererii de prelungire a dreptului de ședere în conformitate cu prevederile alin. (9), agențiile de plasare sau angajatorii, după caz, completează o cerere unică prin intermediul platformei electronice, la care atașează documentele care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la

art. 50 precum și cele prevăzute la art. 27¹ sau 27², după caz, cu excepția documentelor prevăzute la art. 27¹ alin. (2) lit. b) și d) respectiv art. 27² alin. (1) lit. a) și c).

(11) În situația constatării îndeplinirii condițiilor și a prelungirii dreptului de ședere, străinii au obligația de a se programa, în termen de 10 zile, prin intermediul aplicației informatice prevăzută la art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.347/2007, cu modificările și completările ulterioare, la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări de la locul de reședință, în vederea preluării elementelor biometrice de identificare și emiterii permisului unic sau Cărții albastre a Uniunii Europene.

(12) Certificarea îndeplinirii condițiilor pentru categoriile prevăzute la alin. (9) se realizează în condițiile prevăzute la art. 44 alin. (3) și (4).

(13) Pe perioada de valabilitate a permisului unic sau a Cărții albastre a UE, străinul poate schimba angajatorul prin demisie după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data începerii activității pe teritoriul României la angajatorul anterior, înregistrată în REGES-ONLINE.

(14) Prin excepție, perioada prevăzută la alin. (13) poate fi redusă în cazuri justificate corespunzător de încălcare gravă de către angajator a clauzelor și condițiilor contractuale sau a raporturilor de muncă.

(15) Străinul încadrat în muncă în calitate de lucrător sezonier poate ocupa un nou loc de muncă la alt angajator doar dacă perioada maximă de ședere în calitate de lucrător sezonier nu a fost epuizată.

(16) Străinilor înalt calificați li se prelungește dreptul de ședere dacă activitatea angajatorului nu a fost înființată sau nu se derulează în scopul principal de a facilita intrarea străinilor pe teritoriul României.

(17) Dacă raportul de muncă al străinului încetează pe parcursul soluționării cererii pentru emiterea permisului unic sau al Cărții albastre a UE, dreptul de ședere al acestuia pe teritoriul României se poate prelungi pentru o perioadă de 90 de zile de la data încetării contractului de muncă, sub rezerva prezentării mijloacelor de întreținere, a dovezii asigurării sociale de sănătate pentru perioada respectivă și a spațiului de locuit, după caz.

(18) Prin derogare de la dispozițiile art.39 alin.(1) din Legea nr.76/2002, cu modificările și completările ulterioare, pentru străinul titular al unui permis unic în situația căruia s-a stabilit de către inspectoratul teritorial de muncă că s-a confruntat cu condiții de muncă extrem de abuzive, perioada de acordare a indemnizației de șomaj, stabilită în condițiile legii, se prelungește cu 3 luni.”

43. La articolul 56¹, alineatele (1)-(3) și (5) se abrogă.

44. La articolul 56¹, partea introductivă a alineatului (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Străinilor, angajați ai persoanelor juridice, cu sediul pe teritoriul unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European ori pe teritoriul Confederației Elvețiene, detașați în România, li se prelungește dreptul de ședere temporară dacă prezintă următoarele documente: (...)”

45. La articolul 56², partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Străinilor intrați în România în scopul detașării în calitate de lucrători ICT li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de detașare, de la data depunerii cererii, dacă: (...)”

46. La articolul 56² alineatul (1), litera a) se abrogă.

47. La articolul 56³, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Străinul, titular al unui permis ICT valabil eliberat de un alt stat membru al Uniunii Europene, poate intra și rămâne pe teritoriul României pentru a desfășura activități în muncă în calitate de lucrător ICT, fără obligativitatea obținerii unei vize, în cazul în care urmează să fie detașat pe teritoriul României pentru o perioadă de până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, situație denumită în continuare mobilitate pe termen scurt, sau care urmează să fie detașat pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 90 de zile, situație denumită în continuare mobilitate pe termen lung.

(2) Străinul, titular al unui permis ICT valabil eliberat de un alt stat membru al Uniunii Europene, poate intra și rămâne pe teritoriul României, fără obligativitatea obținerii unei vize, pentru a desfășura activități în muncă în calitate de lucrător ICT, în cadrul unei mobilități la beneficiarul prestării de servicii din România.

(...)

(4) Străinului, titular al unui permis ICT valabil eliberat de un alt stat membru al Uniunii Europene, i se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de detașare în calitate de lucrător ICT, în cadrul mobilității pe termen lung, dacă prezintă dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.”

48. La articolul 56⁴, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Străinul care deține o Carte albastră a UE valabilă, eliberată de un stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, poate intra și rămâne în România în vederea desfășurării unei activități economice pentru o perioadă de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile.

(2) Străinul care deține o Carte albastră a UE valabilă, eliberată de un stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen, are dreptul de intrare și de ședere în scopul desfășurării unei activități economice pe o durată de maximum 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, pe baza Cărții albastre a UE și a unui document de călătorie valabil.

(...)

(4) După 12 luni de ședere legală în primul stat membru sau după 6 luni de ședere legală în al doilea stat membru, în calitate de posesor al Cărții albastre a UE, străinul are dreptul să intre, să își stabilească reședința și să lucreze în România în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, pe baza Cărții albastre a UE și a unui document de călătorie valabil. În termen de cel mult o lună de la data intrării în România, străinul are obligația de a solicita eliberarea unei Cărți albastre a UE.”

49. La articolul 69 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) străinii care sunt numiți la conducerea unei filiale, reprezentanțe sau sucursale de pe teritoriul României a unei companii care are sediul în străinătate, în baza unui contract de mandat ori a unui alt document cu aceeași valoare juridică, dacă fac dovada mijloacelor de întreținere obținute din activitatea desfășurată în această calitate, cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;”

50. La articolul 69 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) lucrătorilor au-pair, dacă prezintă acordul prevăzut la 49 alin. (1) lit. e¹), din care rezultă că durata timpului de muncă nu depășește 25 de ore pe săptămână, iar quantumul lunar al mijloacelor financiare de întreținere este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.”

51. La articolul 69 după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Dreptul de ședere temporară pentru străinii prevăzuți la alin. (1) lit. f¹) se prelungește pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă cu timp parțial, fără a depăși o durată totală de ședere de un an pe teritoriul României, în această calitate.

(9) Dreptul de ședere temporară acordat în condițiile alin. (8) conferă și drept de muncă pe teritoriul României.”

52. La articolul 72 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) certificat de competență lingvistică eliberat de instituții acreditate din România, care atestă cunoașterea limbii române la un nivel nu mai mic decât nivelul A2 al Cadrelui European Comun de Referință pentru Limbi – CECRL.”

53. La articolul 72, alineatul (2) se abrogă.

54. La articolul 72, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Străinii prevăzuți la art.131 alin. (6) sunt exceptați de la prezentarea documentelor prevăzute la alin.(1) lit. a), c)-f).”

55. La articolul 77 alineatul (3) după litera h) se introduce o nouă literă, lit. i) cu următorul cuprins:

„i) contractul individual de muncă al străinului beneficiar al unui drept de ședere în scop de angajare a fost suspendat, în condițiile art. 52 din Codul muncii, pentru o perioadă mai mare de 3 luni consecutive sau de 6 luni cumulate pe perioada de valabilitate a permisului de ședere.”

56. La articolul 80¹ alineatul (3), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) dreptul la grevă și la acțiuni colective, libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație sindicală sau profesională, inclusiv în ceea ce privește drepturile și avantajele conferite de astfel de organizații, legate de exercitarea dreptului de negociere colectivă și de aplicarea contractelor colective de muncă încheiate;”

57. La articolul 80¹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (3) lit. e) nu se aplică în cazul străinilor titulari ai dreptului de ședere temporară în scop de muncă, obținut în calitate de lucrători sezonieri, sau ai titularilor dreptului de ședere temporară în scop de detașare.”

58. La articolul 107, alineatul (2³) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2³) Permisul unic eliberat străinilor încadrați în muncă în calitate de lucrători sezonieri este însoțit de o informare scrisă, redactată în cel puțin o limbă de circulație internațională, în cuprinsul căreia sunt prezentate informații despre drepturile și obligațiile care îi revin străinului titular al dreptului de ședere temporară în scop de muncă, inclusiv procedurile referitoare la reclamații.”

59. La articolul 107, alineatul (2⁴) se abrogă.

60. La articolul 107, după alineatul (2¹¹) se introduce un nou alineat, alin. (2¹²), cu următorul cuprins:

„(2¹²) În permisul unic eliberat străinilor încadrați în muncă la angajatori persoane juridice se înscrie și Codul Unic de Înregistrare al angajatorului.”

61. După articolul 132 se introduce un nou articol, art. 132¹, cu următorul cuprins:

„Art. 132¹

Încadrarea în muncă în alte situații

(1) Pot fi încadrați în muncă pe teritoriul României, în baza permiselor de ședere pe care le dețin, străinii din următoarele categorii:

- a) străinii titulari ai dreptului de ședere pe termen lung pe teritoriul României;
- b) străinii titulari ai dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei în calitate de membri de familie ai unui cetățean român;
- c) străinii titulari ai dreptului de ședere temporară pentru studii;
- d) străinii titulari ai dreptului de ședere temporară acordat potrivit prevederilor art. 130;
- e) străinii, posesori ai unui permis de ședere temporară valabil, acordat în scopul reîntregirii familiei, care au beneficiat anterior de un drept de ședere pe teritoriul României în calitate de membri de familie ai unui cetățean român și care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 64 alin. (2);
- f) străinii care au dobândit o formă de protecție în România;
- g) solicitanții de azil de la data la care au dreptul de a primi acces la piața muncii potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare, dacă se mai află în procedura de determinare a unei forme de protecție;
- h) străinii tolerați, pe perioada cât li s-a acordat tolerarea rămânerii pe teritoriul României;
- i) străinii titulari ai dreptului de ședere temporară în scop de muncă, încadrați în muncă pe teritoriul României cu contract individual de muncă cu normă întreagă, pentru încadrarea în muncă la un alt angajator, cu contract individual de muncă cu timp parțial;
- j) străinii titulari ai dreptului de ședere temporară pentru activități religioase care urmează să fie încadrați în muncă pe teritoriul României, în cadrul unităților de cult;
- k) străinii posesori ai unei Cărți albastre a UE valabile, eliberată de un stat membru al Uniunii Europene, care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități în scop de muncă, în calitate de lucrător înalt calificat, în cadrul unei mobilități;
- l) străinii posesori ai unei Cărți albastre a UE valabile, după 12 luni de angajare legală în muncă pe teritoriul României, în calitate de lucrător înalt calificat;
- m) străinii titulari ai dreptului de ședere pe termen lung acordat de un alt stat membru al Uniunii Europene, posesori ai unui permis de ședere pe termen lung conținând mențiunea «Fost posesor de Carte albastră a UE»;
- n) străinii, posesori ai unui permis de ședere temporară valabil, acordat în scopul reîntregirii familiei în calitate de membri de familie ai unui cetățean străin.

(2) Străinii titulari ai dreptului de ședere temporară pentru studii pot fi încadrați în muncă pe teritoriul României numai cu contract individual de muncă cu timp parțial, cu durata muncii de maximum 6 ore pe zi.

(3) Străinii titulari ai dreptului de ședere temporară în scop de muncă, încadrați în muncă pe teritoriul României cu contract individual de muncă activ, cu normă întreagă, pot fi încadrați în muncă pe teritoriul României la un alt angajator numai cu contract individual de muncă cu timp parțial, cu durata muncii de maximum 4 ore pe zi.

(4) Pentru categoriile de lucrători enumerate la art.27² alin. (1) lit. i) și n) se aplică doar pentru încadrarea în muncă în activități compatibile cu ocupațiile deficitare cuprinse în „Lista ocupațiilor deficitare”.

(5) Contractele individuale de muncă încheiate de străinii cu ședere legală pe teritoriul României încetează de drept de la data la care angajatorul are cunoștință despre faptul că Inspectoratul General pentru Imigrări a stabilit obligația de returnare a străinului în cauză potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Angajatorul care are încadrat în muncă/detașat un străin din categoria celor prevăzuți la alin. (1) are obligația de a comunica Inspectoratului General pentru Imigrări, în cel mult 10 zile de la data începerii activității acestora pe teritoriul României, copia contractului individual de muncă, precum și a înscrisurilor care atestă apartenența la una dintre categoriile prevăzute la alin. (1).

(7) Angajatorul prevăzut la alin. (1) are obligația de a comunica Inspectoratului General pentru Imigrări, în termen de 5 zile lucrătoare, modificarea sau încetarea contractului individual de muncă încheiat cu străinul ori, după caz, încetarea detașării acestuia.”

62. La articolul 134, punctul 15¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„15¹. împiedicarea în orice mod a lucrătorilor Inspectoratului General pentru Imigrări să exercite, total sau parțial, controalele prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. c) - c²);”

63. La articolul 134, după punctul 16 se introduc patru noi puncte, pct. 17-20, cu următorul cuprins:

„17. primirea la muncă pe teritoriul României a unui străin cu ședere ilegală, cu sau fără contract individual de muncă încheiat în formă scrisă;

18. nerespectarea de către angajator a obligațiilor privind asigurarea cazării lucrătorului sezonier, asumate potrivit art. 27² alin. (5) lit. c), sau reținerea automată a chiriei din salariu;

19. nerespectarea prevederilor menționate la art.132¹ alin.(3) sau (4);

20. nerespectarea de către angajator a obligației privind desfășurarea de către străin a activității corespunzătoare codului COR prevăzut în contractul individual de muncă”

64. La articolul 135, literele b¹) și c¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b¹) cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei, pentru fiecare persoană identificată, cea prevăzută la pct. 5¹;

c¹) cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei, cea prevăzută la pct. 15¹.”

65. La articolul 135, după litera e) se introduc patru noi litere, lit. f)-i) cu următorul cuprins:

„f) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru fiecare persoană identificată, cea prevăzută la pct. 17;

g) cu amendă de la 2000 lei la 5.000 lei, cea prevăzută la pct. 18;

h) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru fiecare persoană identificată, cea prevăzută la pct. 19;

i) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, cea prevăzută la pct. 20. ”

66. La articolul 135, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) În cazul contravenției prevăzute la art. 134 pct. 17 se pot aplica una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) pierderea totală ori parțială a dreptului angajatorului/beneficiarului prestării de servicii de a beneficia de prestații, ajutoare ori subvenții publice, inclusiv fonduri ale Uniunii Europene gestionate de autoritățile române, pentru o perioadă de până la 5 ani;

b) interzicerea dreptului angajatorului/beneficiarului prestării de servicii de a participa la atribuirea unui contract de achiziții publice pentru o perioadă de până la 5 ani;

c) recuperarea integrală sau parțială a prestațiilor, ajutoarelor ori subvențiilor publice, inclusiv a fondurilor Uniunii Europene gestionate de autoritățile române, atribuite angajatorului/beneficiarului prestării de servicii pe o perioadă de până la 12 luni înainte de constatarea faptei;

d) închiderea temporară sau definitivă a punctului ori a punctelor de lucru în care s-a săvârșit contravenția sau retragerea temporară ori definitivă a licenței de desfășurare a activității profesionale în cauză, dacă acest lucru este justificat de gravitatea încălcării.”

67. La articolul 143 alineatul (1), literele c) și c1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) să organizeze și să efectueze, în condițiile legii, controale la domiciliul ori reședința cetățenilor români și străini aflați pe teritoriul țării, în mediile și locurile frecventate de străini, în instituțiile publice sau particulare, precum și în incinta operatorilor economici, indiferent de proprietar sau deținător, atunci când există date sau indicii cu privire la existența în aceste locuri sau medii a unor străini care nu respectă prevederile legale privind regimul străinilor în România;

c¹) să organizeze și să efectueze, în condițiile legii, controale în instituțiile publice sau particulare, precum și în incinta operatorilor economici, indiferent de proprietar sau deținător, în vederea constatării îndeplinirii condițiilor de plasare ori încadrare în muncă ori de detașare a străinilor pe teritoriul României, de către agențiile de plasare a forței de muncă, angajatori, sau beneficiarii prestării de servicii;”

68. La articolul 144¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Fiecărui străin căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară sau căruia i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung i se atribuie, de către Inspectoratul General pentru Imigrări, un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere.”

69. La articolul 144¹, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Fiecărui străin căruia i s-a acordat viza de lungă ședere tip D/AM1 sau D/AM2 ori viza de lungă ședere pentru detașare i se atribuie, de către Inspectoratul General pentru Imigrări, un cod numeric personal, care se înscrie în colantul de viză de către Ministerul Afacerilor Externe, prin oficiile consulare.”

70. La mențiunea finală privind transpunerea normelor Uniunii Europene, punctele 12 și 13 se modifică, după cum urmează:

„12. Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 94 din 28 martie 2014;

13. Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 157 din 27 mai 2014;”

71. La mențiunea finală privind transpunerea normelor Uniunii Europene, după punctul 15 se introduce un nou punct, punctul 16, cu următorul cuprins:

„16. Directiva (UE) 2024/1233 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (reformare).”

TITLUL III
Modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 – Codul Muncii,
republicată, cu modificările și completările ulterioare

Art. 46

Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 16 după alineatul (1⁸) se introduce un nou alineat, alin. (1⁹), cu următorul cuprins:

„(1⁹) Angajatorul este obligat ca, în cazul în care salariatul este cetățean străin, să încheie contractul individual de muncă și în limba statului de origine a străinului sau într-o limbă de circulație internațională pe care acesta o cunoaște.”

2. La articolul 27, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Prin derogare de la prevederile alin. (1) și (5), salariatul străin poate fi angajat fără prezentarea certificatului medical care să constate faptul că acesta este apt pentru prestarea acelei munci.

(7) Certificatul medical prevăzut la alin. (6) trebuie obținut până cel târziu la data începerii activității străinului.”

3. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36 - Străinii și apatrizii pot fi angajați pe teritoriul României în condițiile reglementate prin lege specială.”

4. La articolul 56 alineatul (1), după litera (j) se introduc două noi litere, lit. (k) și (l), cu următorul cuprins:

„k) ca urmare a respingerii cererii unice prevăzute la art. 2 lit. uu) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

l) în situația în care, față de străinul care este cetățean al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, precum și față de beneficiarul art. 50 TUE, se constată de către Inspectoratul General pentru Imigrări șederea ilegală pe teritoriul României.”

5. La articolul 260 alineatul (1), după litera e⁵) se introduce o nouă literă, lit. e⁶) cu următorul cuprins:

„e⁶) Încălcarea de către angajator a obligației de a încheia contractul individual de muncă al salariatului cetățean străin și în limba statului de origine a acestuia sau într-o limbă de circulație internațională pe care acesta o cunoaște, cu amendă de 6.000 lei pentru fiecare contract individual de muncă încheiat doar în limba română.”

TITLUL IV
Modificarea și completarea Legii nr. 198/2008
privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la
misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate, cu modificările și
completările ulterioare

Art. 47

Legea nr. 198/2008 privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 28 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 12 se introduce un nou articol, art. 12¹, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹

Prin excepție de la art. 12, sumele încasate cu titlu de taxă pentru vize, prevăzute în anexă, la litera A, constituie venit al bugetului MAE.”

2. Litera A din anexa Legii nr. 198/2008 privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate se modifică conform anexei.

Anexă

SERVICIILE CONSULARE pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate

Nr. crt.	Denumirea serviciilor	Taxa în euro
A. Vize		
1	Viza de tranzit aeroportuar	Cuquantum perceput în conformitate cu dispozițiile art. 16 din <i>Regulamentul (CE) nr.810/2009 al Parlamentului și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)</i>
2	Viza uniformă	Cuquantum perceput în conformitate cu dispozițiile art. 16 din <i>Regulamentul (CE) nr.810/2009 al Parlamentului și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)</i>
3	Viza cu valabilitate teritorială limitată	Cuquantum perceput în conformitate cu dispozițiile art. 16 din <i>Regulamentul (CE) nr.810/2009 al Parlamentului și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)</i>
4	Viza de lungă ședere	300

Titlul V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 48

Dispozițiile Titlului I și dispozițiile referitoare la obținerea și prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă în baza unei cereri unice prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică până la data de 30.06.2026, exclusiv pentru derularea procedurilor de înregistrare a angajatorilor străinilor și a procedurilor de autorizare a agențiilor de plasare a străinilor, precum și pentru testarea funcționalității platformei electronice prin simularea unor proceduri de depunere și soluționare a cererilor unice.

Art. 49

(1) Cererile pentru avize de angajare sau de detașare depuse anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se soluționează potrivit normelor în vigoare la momentul depunerii lor.

(2) Cererile pentru avize de angajare sau de detașare programate în aplicația prevăzută la art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Inspectoratului General pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 347/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau depuse la formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări și înregistrate până la data de 31.05.2026 se soluționează potrivit dispozițiilor legislației aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Străinii pot solicita viza de lungă ședere pentru angajare în muncă, respectiv viza de lungă ședere pentru detașare în baza avizelor de angajare sau de detașare, după caz, emise anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și a celor emise în baza cererilor prevăzute la alin.(1) și (2), în termen de 180 de zile de la data obținerii avizului de către angajator, respectiv de către beneficiarul prestării de servicii, dar nu mai târziu de 31.08.2026.

(4) Solicitățile de vize de lungă ședere pentru angajare în muncă sau pentru detașare, transmise misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României în străinătate, prin Portalul electronic pentru facilitarea procesului de obținere a vizelor e-Viza, prevăzut la art. 65 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 62/2019, anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, precum și cele depuse în baza avizelor de angajare sau de detașare prevăzute la alin.(3) se primesc, se examinează și se soluționează potrivit dispozițiilor legislației aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Cuantumul sumelor încasate cu titlu de taxă pentru vizele de lungă ședere prevăzute la litera A, punctul 4 din anexa Legii nr. 198/2008 privind serviciile consulare pentru care se percep taxe și nivelul taxelor consulare la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate, prevăzută în Titlul IV, la articolul 47, punctul 2, va fi perceput pentru cererile de vize de lungă ședere transmise misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României în străinătate, prin Portalul electronic pentru facilitarea procesului de obținere a vizelor e-Viza, prevăzut la art. 65 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 62/2019, de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Străinii care intră în România în baza vizelor de lungă ședere pentru angajare în muncă sau pentru detașare acordate anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sau ca urmare a soluționării solicitărilor prevăzute la alin. (4) pot fi încadrați în muncă sau detașați și pot solicita prima prelungire a dreptului de ședere temporară în scop de muncă sau în scop de detașare, după caz, potrivit dispozițiilor legislației aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 50

(1) Prin excepție de la art. 49 alin. (2), cererile pentru avizele de angajare depuse în vederea încadrării în muncă a străinilor titulari ai unui drept de ședere temporară în scop de muncă la schimbarea angajatorului se soluționează dacă au fost programate în aplicația prevăzută la art. 2 alin. (3) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau depuse la formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări și înregistrate până la data de 30.06.2026.

(2) Străinii pentru care se obțin avizele de angajare ca urmare a soluționării cererilor prevăzute la alin.(1) pot fi încadrați în muncă și pot solicita următoarea prelungire a dreptului de ședere temporară în scop de muncă potrivit dispozițiilor legislației aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 51

(1) Începând cu 01.07.2026, străinii care au obținut un drept de ședere temporară în scop de muncă potrivit dispozițiilor legislației aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pot schimba angajatorul în condițiile art. 56 alin. (9)-(12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În aplicarea alin.(1), noul angajator poate, într-un an calendaristic, să încadreze în muncă străini fără să încheie un contract de prestări servicii cu o agenție de plasare a străinilor autorizată și să completeze cereri unice pentru un număr de străini cel mult egal cu numărul mediu anual de salariați din anul precedent.

Art. 52

(1) Străinii rămași pe teritoriul României după data la care le-a încetat dreptul de ședere stabilit prin viza de lungă ședere pentru angajare în muncă sau prin permisul unic și împotriva cărora nu a fost stabilită obligația de returnare, pot solicita, până la data de 31.12.2026, prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere pentru angajare în muncă, cu aplicarea în mod corespunzător a procedurii prevăzute art. 56 alin. (10) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru a beneficia de prevederile alin. (1), străinii au obligația de a se prezenta în termen de 60 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență la oricare din formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări pentru a declara adresa la care locuiesc efectiv pe teritoriul României.

(3) Străinilor prevăzuți la alin.(1) li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art.27¹, cu excepția alin.(2) lit. b) și d) sau art.27²alin. (1) lit. a) și c), după caz, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și următoarele condiții:

a) pe numele lor nu sunt introduse semnalări în Sistemul de Informații Schengen sau Sistemul informatic național de semnalări potrivit Legii nr.76/2023 privind organizarea și funcționarea Sistemului informatic național de semnalări și participarea României la Sistemul de informații Schengen, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, în scopul returnării sau refuzului intrării;

b) nu sunt semnalăți de organizații internaționale la care România este parte, precum și de instituții specializate în combaterea terorismului că finanțează, pregătesc, sprijină în orice mod sau comit acte de terorism;

c) nu există indicii că fac parte din grupuri infracționale organizate cu caracter transnațional sau că sprijină în orice mod activitatea acestor grupuri;

d) nu există motive serioase să se considere că au săvârșit sau au participat la săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii ori a unor crime de război sau crime contra umanității, prevăzute în convențiile internaționale la care România este parte;

e) nu au săvârșit, cu intenție, pe teritoriul României ori în străinătate, infracțiuni pentru care li s-a aplicat o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 3 ani;

f) nu au introdus sau nu au încercat să introducă ilegal în România alți străini, nu au încălcat regimul vamal, nu au trecut sau nu au încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României;

- g) nu suferă de maladii care pot pune în pericol grav sănătatea publică, stabilite prin ordin al ministrului sănătății;
- h) nu sunt semnalati că prezintă pericol pentru securitatea națională;
- i) posedă document de călătorie valabil, cu excepția cazurilor în care documentul de călătorie a expirat după intrarea în România, iar străinul a întreprins demersurile necesare pentru prelungirea valabilității sau reînnoirea acestuia;
- j) prezintă dovada achitării taxelor aferente prelungirii dreptului de ședere și a costului documentului ce se emite în acest scop.

(4) În vederea solicitării prelungirii dreptului de ședere temporară potrivit alin.(1), străinii și angajatorii înregistrați în platforma electronică pot încheia contracte individuale de muncă potrivit dispozițiilor legale aplicabile, cu excepția precizării datei de începere a activității, care se stabilește prin act adițional la contractul individual de muncă ulterior eliberării permisului unic.

(5) Constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (3) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări, cu excepția condiției prevăzute la art.27¹ alin.(3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se realizează de către Ministerul Educației și Cercetării. Constatarea îndeplinirii condițiilor se transmite în platforma informatică.

(6) Cererile de acordare a dreptului de ședere pe termen lung depuse până la 31.12.2026 se soluționează potrivit legislației aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 53

Până la stabilirea contingentului de lucrători nou-admiși pe piața muncii din România prin hotărârea Guvernului emisă în temeiul art.1 alin. (5), verificarea condiției privind încadrarea în contingentul de lucrători nou-admiși pe piața muncii, prevăzută la art.44 alin.(7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se raportează la contingentul stabilit prin Hotărârea Guvernului nr.1169/2025 privind stabilirea contingentului de lucrători străini nou-admiși pe piața forței de muncă în anul 2026.

Art. 54

(1) În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale emite ordinul pentru aprobarea „Listei ocupațiilor deficitare”, prevăzut la art.1 alin.(2).

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul emite:

a) hotărârea prevăzută la art.1 alin. (5);

b) hotărârea prevăzută la art.3 alin. (7).

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale emite:

a) ordinul prevăzut la art. 1 alin. (4);

b) ordinul prevăzut la art. 2 alin. (3).

Art. 55

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Titlul I al Ordonanței Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 30 august 2014, aprobată prin Legea nr.14/2016, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
ILIE – GAVRIL BOLOJAN